

Van: BastA! <basta.org@telenet.be>
Aan: BastA! <basta.org@telenet.be>
Datum: 10/25/2008 02:15 PM
Onderwerp: Den Dagklapper

Den Dagklapper...

INHOUD

[2008.10.19 Franse vrouw steekt zich in brand na uitwijzing van vriend \(De Morgen\)](#)
[2008.10.20 Abou Jahjah en Ahmed Azzuz vrijgesproken in beroep \(De Morgen\)](#)
[2008.10.20 Abou Jahjah krijgt vrijspraak van hof van Beroep \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2008.10.20 Abou Jahjah vrijgesproken \(De Standaard\)](#)
[2008.10.20 Grootschalig netwerk van Indiase mensensmokkelaars opgerold \(De Standaard\)](#)
[2008.10.20 Netwerk mensensmokkelaars opgerold \(De Morgen\)](#)
[2008.10.20 REACTIES. Vrijspraak voor Abou Jahjah \(De Standaard\)](#)
[2008.10.20 Uitgewezen Rothman Salazar mag terugkeren naar België \(De Standaard\)](#)
[2008.10.20 Verschrikkelijke vrachtwagenreis naar België kost 20.000 euro \(De Morgen\)](#)
[2008.10.21 200.000 buitenlanders aan de slag \(De Morgen\)](#)
[2008.10.21 200.000 jobs gaan naar buitenlanders \(De Standaard\)](#)
[2008.10.21 Dit krijgt een staartje \(De Standaard\)](#)
[2008.10.21 Dit was een heksenjacht \(De Standaard\)](#)
[2008.10.21 Drie organisatoren van neonaziconcerten aangehouden \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2008.10.21 Dyab Abou Jahjah en de prijs van identiteitspolitiek \(De Morgen\)](#)
[2008.10.21 'Een hongerstaker wilde stoppen, maar mocht niet' \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2008.10.21 Een simpele sorry volstaat niet \(De Morgen\)](#)
[2008.10.21 Fraude met buitenlanders in zes bedrijven op tien \(De Standaard\)](#)
[2008.10.21 Griekse politieagenten dwingen allochtoon zich uit te kleden \(De Morgen\)](#)
[2008.10.21 Illegale Nigeriaanse mag toch aan studie beginnen \(de Volkskrant\)](#)
[2008.10.21 Jahjah en AEL geen relschoppers \(De Standaard\)](#)
[2008.10.21 Jahjah is een haatprediker \(De Standaard\)](#)
[2008.10.21 Lacune in Belgische wetgeving \(De Standaard\)](#)
[2008.10.21 LUC LAMINE \(De Morgen\)](#)
[2008.10.21 Moeten we 'allochtone rotjochies' vernederen \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2008.10.21 Onderzoek tegen organisatoren neonaziconcerten \(De Standaard\)](#)
[2008.10.21 Open grenzen in mei 2009 \(De Standaard\)](#)
[2008.10.21 Rechter acht aanzetten tot rellen niet bewezen \(De Morgen\)](#)
[2008.10.21 Uitgewezen Ecuadoriaan komt terug naar België \(De Morgen\)](#)
[2008.10.22 Abou Jahjah en Lamine - één front \(De Standaard\)](#)
[2008.10.22 Alternatief voor opsluiting van kinderen van start \(De Standaard\)](#)
[2008.10.22 'Phara' betaalt vliegtuigtickets Abou Jahjah \(De Morgen\)](#)
[2008.10.23 AEL HOEFT OVER DE PERS NIET TE KLAGEN \(De Standaard\)](#)
[2008.10.23 Asielzoekers leren trammen, bussen en treinen \(Het Nieuwsblad\)](#)
[2008.10.23 Laat mensen zonder papieren niet de dupe zijn van onenigheid \(De Standaard\)](#)
[2008.10.23 Politie controleert op overlast \(Het Nieuwsblad\)](#)
[2008.10.23 Schijnhuwelijk onder de loep \(De Telegraaf\)](#)
[2008.10.23 Vreemde arbeiders \(De Standaard\)](#)
[2008.10.23 We kunnen Blood and Honour wél stoppen \(De Morgen\)](#)
[2008.10.23 Ze hadden allang kunnen vluchten \(De Morgen\)](#)
[2008.10.24 Een op de vijf huwelijken in België mogelijk schijnhuwelijk \(De Morgen\)](#)
[2008.10.24 Een op de vijf huwelijken in België verdacht \(De Standaard\)](#)
[2008.10.24 Elf illegalen aangetroffen bij controles in regio Gent \(De Standaard\)](#)
[2008.10.24 Elke dag tot 192 asielzoekers op straat \(De Morgen\)](#)
[2008.10.24 Illegaliteit mag niet beloond worden \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2008.10.24 Jeroen Meus tot held van neonazi's gebombardeerd \(Knack\)](#)
[2008.10.24 Open centra weigeren 35 asielzoekers per dag \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2008.10.24 Turtelboom waagt gok \(De Standaard\)](#)

Franse vrouw steekt zich in brand na uitwijzing van vriend

Betogers verzamelden zich gisteren bij het politiekantoor in Le Mans.

Uit protest tegen de uitwijzing door de Franse overheid van haar levensgezel heeft een 60-jarige vrouw zich in Le Mans met benzine overgoten en zich in brand gestoken. Vandaag overleed zij in een ziekenhuis in Tours.

'Persconferentie'

Tal van journalisten waren er gisteren getuige van hoe de vrouw tot haar wanhoopsdaad overging, een daad die zij niet konden verhinderen. De vrouw had de perslui uitgenodigd onder het voorwendsel hen voor de gevangenis van Le Mans over het lot van haar 30 jaar jongere levensgezel te briefen.

Uitwijzing opgeschort

De uit Armenië afkomstige levensgezel van de vrouw, een illegaal, zit in Le Mans een celstraf van twee jaar uit wegens verscheidene gewelddaden. Volgende week zou hij uitgewezen worden. Door de zelfmoord van zijn vriendin is die uitwijzing nu tijdelijk opgeschort. (belga/bf)

De Morgen, 2008.10.19

[UP](#)

About Jahjah en Ahmed Azzuz vrijgesproken in beroep

Dyab Abou Jahjah en Ahmed Azzuz van de Arabisch Europese Liga (AEL) zijn in Antwerpen door het hof van beroep vrijgesproken van het aanzetten tot geweld tijdens de rellen in Borgerhout van zes jaar geleden.

In eerste aanleg hadden Jahjah en Azzuz nog één jaar effectieve celstraf gekregen. Het Hof oordeelt nu dat het niet bewezen is zij verantwoordelijk waren voor de vernielingen die door jongeren in Borgerhout werden aangericht.

De rellen braken destijds uit toen een geestesgestoorde de Marokkaanse imam, Mohammed Achrak, had vermoord. Tientallen jongeren namen dat niet en richtten heel wat vandalisme aan. (belga/jv)

De Morgen, 2008.10.20

[UP](#)

About Jahjah krijgt vrijspraak van hof van Beroep

Abou Jahjah en Ahmed Azzuz (AEL) zijn niet schuldig aan het aanzetten tot geweld bij de rellen van 2002 op de Turnhoutsebaan in Borgerhout. Dat heeft het Antwerpse hof van Beroep bepaald.

In eerste aanleg oordeelde de rechter nog dat Jajah, de Belg van Libanese afkomst, oproer had gezaaid en jongeren had aangemoedigd om vandalisme te plegen. Op 21 december 2007 werd Jahjah veroordeeld tot één jaar cel. Het hof van Beroep oordeelde echter dat er onvoldoende bewijzen zijn die zijn rol tijdens de rellen aantonen.

De rellen braken in november 2002 uit nadat een bejaarde Belgische man zijn 27-jarige buurman van Marokkaanse origine had doodgeschoten. Tientallen jongeren kwamen vervolgens op straat en richtten vooral op de Turnhoutsebaan grote vernielingen aan.

AEL

Eerder had de toenmalige Antwerpse politiecommissaris Luc Lamine nog gezegd dat Abou Jahjah de allochtone jongeren niet had opgehitst, maar ze juist tot kalmte had aangemaand. In 2006 werden Jahjah en tien kompanen ook al vrij gesproken voor de vorming van een privé-militie.

De 37-jarige Jahjah is de oprichter en de voorman van de Arabisch-Europese Liga (AEL), een beweging die op wil komen voor de belangen van Arabische moslimimmigranten in Europa. Hij is nu docent aan de Franstalige universiteit UCL.

Gazet van Antwerpen, 2008.10.20

[UP](#)

About Jahjah vrijgesproken

BORGERHOUT - Dyab Abou Jahjah en Ahmed Azzuz van de Arabisch Europese Liga (AEL) zijn door hof van beroep in Antwerpen vrijgesproken.

De twee beklaagden tekenden beroep aan tegen hun veroordeling voor hun rol bij de rellen in Borgerhout in 2002.

Moord

De 27-jarige Mohamed Achrak werd op 26 november 2002 in Borgerhout doodgeschoten door zijn 66-jarige overbuur die met zware psychische problemen kampte. De dader werd meteen opgepakt en later geïnterneerd.

Na de feiten deed al snel het gerucht de ronde dat het om een racistische moord ging. Allochtone jongeren trokken in Borgerhout massaal de straat op.

Rellen

De rechter in eerste aanleg vond het bewezen dat Dyab Abou Jahjah en Ahmed Azzuz van de Arabisch Europese Liga (AEL) de allochtone jongeren hadden aangezet tot het plegen van geweld, en veroordeelde beide tot een jaar effectieve celstraf.

De rechter sprak de twee in beroep vrij. Het hof vond het niet bewezen dat ze enige verantwoordelijkheid droegen aan de vernielingen die door jongeren in Borgerhout werden aangericht.

Lamine

Luc Lamine was korpschef ten tijde van de rellen. De rechter steunde zich voor de eerste veroordeling vooral op zijn verklaringen.

De korpschef verklaarde kort na de rellen dat Abou Jahjah zich provocatief en agressief gedroeg en de politiemensen voor racisten uitmaakte.

Maar jaren later verklaarde Lamine dat Abou Jahjah voor rede vatbaar was. De korpschef blijft achter zijn oorspronkelijke verklaring staan, maar benadrukt 'dat dit slechts een deel van het verhaal' was.

De Standaard, 2008.10.20

UP

Grootschalig netwerk van Indiase mensensmokkelaars opgerold

BRUSSEL - Tweehonderd illegalen onderweg naar Groot-Brittannië zijn in Brussel opgepakt.

Ongeveer 220 agenten van allerhande politiediensten zijn gisterenochtend vroeg gelijktijdig binnengevallen in negentien panden in Brussel, Elsene, Anderlecht, Sint-Gillis, Vilvoorde en het Waals-Brabantse Tubeke. Na bijna een jaar van intensief onderzoek met talloze telefoontaps en observaties vond de politie de tijd rijp om het grootschalige Indiase netwerk van mensensmokkel op te rollen. De operatie was een succes.

'We hebben 15 leden van de organisatie opgepakt, onder wie de twee vermoedelijke kopstukken. Het zijn allemaal Indiërs, Europeanen zaten er niet tussen', zegt Tim De Wolf van het Brusselse parket. 'Met die arrestaties hebben we het milieu van de mensensmokkel een zware slag toegebracht. De organisatie is onthoofd, al kan je het fenomeen zelf nooit volledig uitroeien. Want daar is zodanig veel geld mee gemoeid.'

Behalve de 15 verdachten trof de politie ook zo'n 200 illegalen aan in verschillende 'safehouses', onder wie 50 in de Sikh-tempel in Vilvoorde. Over hun lot beslist de Dienst Vreemdelingenzaken.

'Zij hebben zo goed als allemaal de Indiase nationaliteit. Het zijn vooral mannen tussen 15 en 35 jaar', weet De Wolf. 'Sommigen verbleven in schrijnende omstandigheden. Zo zijn we op een groep van 24 gestoten die in een kamertje van 12 vierkante meter moest overnachten. Ramen waren er niet, bedden en matrassen evenmin.'

De inval in de Sikh-tempel veroorzaakte consternatie, omdat de Sikhs juist aan het bidden waren en ook de voorganger in het gebed mee moest met de politie.

Gisteren maakte het Brusselse parket bekend dat de onderzoeksrechter 18 mensen heeft aangehouden.

Het netwerk was al zo'n jaar actief, en moet een veelvoud van het aantal mensen dat nu is opgepakt, naar Groot-Brittannië hebben gesmokkeld.

Voor de Indiërs in ons land terechtkwamen, hadden ze er al een lange reis op zitten in vaak miserabele omstandigheden.

'Via Moskou en steden in Italië kwamen ze in ons land terecht, meestal met de trein of in een vrachtwagen. België deed dienst als uitvalsbasis om de Indiërs illegaal naar Groot-Brittannië te voeren. Op parkings langs de autosnelweg E40, bijvoorbeeld die in Groot-Bijgaarden, werden ze dan in vrachtwagens gestopt. Soms waren de chauffeurs op de hoogte, en kostte de oversteek 5.000euro. Voor dat bedrag konden ze ook een tweede poging krijgen als de eerste mislukte.'

'Anders was het 1.500euro, maar wel met een groter risico om gepakt te worden.'

Voor de volledige reis heeft elke Indiër zo'n 20.000euro moeten betalen. 'Omgerekend hebben de smokkelaars alleen aan deze 200illegalen al 4miljoen euro verdiend', zegt De Wolf.

'De enige winnaar van de mensensmokkel is de organisatie die grote winst opstrijkt. De illegalen zijn de verliezers: ze betalen hopen geld om te ontdekken dat ze in de illegaliteit toch niet zo veel geld kunnen verdienen als hen werd voorgespiegeld.'

De Standaard, 2008.10.20, (ssj, yb)

UP

Netwerk mensensmokkelaars opgerold

Tweehonderd Indiase illegalen en achttien Indiase smokkelaars aangetroffen bij huiszoekingen in Brusselse

De speurders vielen onder meer binnen in dit huis in Sint-Gillis. De illegalen die ze aantroffen leefden in vaak erbarmelijke omstandigheden.

De federale gerechtelijke politie heeft zaterdagochtend een serieuze klap toegebracht aan een Indiaas netwerk van mensensmokkelaars. Bij huiszoekingen op 19 Brusselse adressen werden zo'n 200 illegalen opgepakt. Achttien Indiërs, onder wie twee kopstukken van de bende, zijn inmiddels aangehouden door het parket.

Brussel | De criminele organisatie zou sinds 2007 al honderden Indiërs via België naar Groot-Brittannië hebben gesmokkeld. De slachtoffers waren meestal jonge mannen die in Engeland wilden werken. Voor hun clandestiene overtocht betaalden ze de bende al gauw 20.000 euro.

"Het voorbije jaar stuitte de politie steeds meer op illegale Indiërs aan de kust, die op het punt stonden de oversteek naar Groot-Brittannië te maken", vertelt substituut Tim De Wolf van het Brusselse parket. "Via telefoonnummers die ze bij zich hadden, zijn we een netwerk van mensensmokkelaars op het spoor gekomen. Het gaat om Indiërs die in hun thuisland jonge mannen ronselden die in West-Europa op zoek wilden gaan naar werk en een beter leven."

Na een jaar intensief speurwerk om het netwerk in kaart te brengen, startte de federale gerechtelijke politie zaterdagochtend om vijf uur met 'Operatie Sunset'. De politieactie kreeg deze codenaam omdat de mensensmokkelaars de illegalen voor de overtocht naar Engeland na zonsondergang naar parkings lang de snelweg brachten. Daar werden ze in vrachtwagens geladen richting kust. De politie vatte afgelopen weekend massaal post aan deze parkings.

In het Brusselse verrichten honderdvijftig agenten negentien huiszoekingen. Ze vielen onder meer binnen in enkele safehouses, onderduikadressen waar de illegalen hun oversteek moesten afwachten, en in een Sikhtempel in Vilvoorde. Daarbij werden meer dan tweehonderd illegalen opgepakt, op een Pakistaan na allemaal Indiërs. "Met uitzondering van een paar vrouwen en kinderen, waren de slachtoffers van de smokkelaars jonge mannen van 15 tot 35 jaar", zegt De Wolf. "De omstandigheden waarin we hen hebben aangetroffen waren ronduit erbarmelijk. In Sint-Gillis verbleven 24 illegalen in een lege kamer van amper 12 vierkante meter. Er waren geen matrassen. Ze moesten al zittend de nacht doorbrengen. Slechts één keer per dag kregen ze wat te eten."

De politie wist zaterdag al enkele vermoedelijke bendeleden in te rekenen. Achttien Indiërs zijn inmiddels aangehouden door het parket. Twee van hen worden beschouwd als de breinen achter het Belgische luik van de organisatie. Ze hadden een aantal kleine groepen smokkelaars onder zich, die nu eens samenwerkten, dan weer met elkaar concurreerden. Twee andere gearresteerden waren vorig jaar nog veroordeeld voor mensensmokkel. Ze hadden allebei een zware straf gekregen, maar door uitstel en beroep waren ze terug op vrije voeten. "Mensensmokkel is een zwaar vergrijp. We zullen er alles aan doen om de daders naar behoren te straffen", aldus De Wolf. "Dit is een belangrijk signaal naar alle Indiase smokkelaars die België beschouwen als een doorvoerland. We vermoeden dat we het overgrote deel van het netwerk hebben opgerold, maar verder onderzoek zal dat moeten bevestigen."

De illegalen hadden een pak geld betaald aan de organisatie om hen naar het Verenigd Koninkrijk te brengen. Er werd hen minstens 20.000 euro aangerekend. "De 200 illegalen die zaterdag werden aangetroffen hebben de organisatie dus al

miljoenen euro's opgebracht", rekent De Wolf uit. "Als je bedenkt dat de smokkelaars al sinds begin 2007 actief zijn en al honderden illegalen hebben vervoerd, kan je besluiten dat hun buit gigantisch moet zijn. Het grootste deel van dat geld werd waarschijnlijk al naar India overgeheveld."

De opgepakte illegalen werden op hun beurt overgedragen aan de Dienst Vreemdelingenzaken, die hun vingerafdrukken en identiteitsgegevens verzamelde. Een tiental bleek minderjarig te zijn. De Dienst Voogdij zal zich over hen ontfermen. Voorlopig werden de tieners in een opvangtehuis geplaatst. De volwassenen werden terug vrijgelaten. Vermoedelijk hebben zij onderkomen gevonden bij de Indiase gemeenschap in en rond de stad Brussel. "We hebben hen aangeraden om uit eigen beweging naar India terug te keren", zegt directeur Freddy Roosemont. "Een derde van de Indiërs stond al bekend bij DVZ, omdat ze in Zeebrugge of Oostende al een keer tegen de lamp waren gelopen. Zij hadden vijf weken geleden al het bevel gekregen om het land te verlaten." Toch wil Roosemont pas in laatste instantie beroep doen op een gedwongen terugkeerprocedure. "Ik verwacht niet dat deze mensen in België willen blijven. De laatste jaren zijn er haast geen asielaanvragen meer geweest van Indiërs. Ze zijn gefixeerd op Groot-Brittannië, dat door mensensmokkelaars wordt voorgesteld als 'het beloofde land'. Nu hebben ze aan den lijve ondervonden dat de oversteek naar Engeland allesbehalve over rozen loopt."

Tim De Wolf (parket Brussel):

Vierentwintig Indiërs verbleven in een kamer van 12 vierkante meter, moesten zittend slapen en kregen één keer per dag wat te eten

De Morgen, 2008.10.20, Kim Van de Perre

UP

REACTIES. Vrijspraak voor Abou Jahjah

Dyab Abou Jahjah en Ahmed Azzuz van de Arabisch Europese Liga (AEL) werden door hof van beroep in Antwerpen vrijgesproken voor hun aandeel in de rellen van 2002 in Borgerhout.

Dewinter: 'Verkeerd signaal'

De partij Vlaams Belang is verbaasd over de vrijspraak voor Dyab Abou Jahjah door het Antwerpse Hof van Beroep.

Partijkopstuk Filip Dewinter spreekt van 'een verkeerd signaal voor de groep van jonge allochtonen die geen gezag aanvaarden en verantwoordelijk zijn voor vandalisme en geweld'. De vrijspraak is volgens Dewinter 'een belangrijk precedent'.

Bart De Wever: 'Stop politieke processen'

N-VA-voorzitter Bart De Wever roept op om 'de scheiding der machten eindelijk eens oprecht te respecteren en een einde te maken aan zuiver politiek geïnspireerde processen. Die zijn immers een democratie onwaardig' zegt De Wever in een reactie.

'Iedereen herinnert zich nog de publieke uitspraken van voormalig premier Guy Verhofstadt. In een speech in de Kamer vroeg Verhofstadt het gerecht om Dyab Abou Jahjah op te pakken. De hele politieke wereld liet zich toen opzweven tot dit soort van uitspraken die een democratie onwaardig zijn', zegt De Wever.

De N-VA-voorzitter zegt dat zijn partij zich nadrukkelijk distantieert van de ideeën van Abou Jahjah. 'Maar dat is een politieke houding. Het gerecht moet zijn werk kunnen doen zonder politieke druk en moet zelf ook een grotere weerstand bieden tegen politieke inmenging', zegt De Wever.

De Standaard, 2008.10.20, rbo

UP

Uitgewezen Rothman Salazar mag terugkeren naar België

BRUSSEL - Rothman Salazar, de 19-jarige Ecuadoraan die eind augustus werd uitgewezen, kan terugkeren naar België. De jongeman heeft een studentenvisum gekregen. Dat heeft RTBF-radio maandag bericht.

De jongeman werd opgepakt bij een identiteitscontrole na een avondje uit met vrienden in Brussel en werd opgesloten in een gesloten centrum vooraleer hij na procedures bij hoogdringendheid werd uitgewezen naar zijn land van herkomst. De jongen leefde met zijn familie al meerdere jaren illegaal in België.

Zijn familie heeft nadien gevraagd dat hij zou kunnen terugkeren, om zijn opleiding informatica in België af te maken. Daartoe vroeg zijn moeder een studentenvisum aan. Die vraag is ingewilligd, aldus RTBF-radio.

Voor zijn uitwijzing had hij reeds het inschrijvingsgeld aan de school betaald. Zijn moeder verklaarde 'zeer tevreden' te zijn over dit nieuws.

De Standaard, 2008.10.20, svh

[UP](#)

Verschrikkelijke vrachtwagenreis naar België kost 20.000 euro

De tweehonderd illegale Indiërs die zaterdag in Brussel zijn opgepakt, hadden al een lange en verschrikkelijke reis achter de rug. Opeengepakt in een vrachtwagen werden ze clandestien vanuit India via Moskou en Oost-Europa naar België vervoerd. Daarvoor moesten ze maar liefst 20.000 euro neertellen.

Hoe lang de Indiërs precies onderweg waren is niet duidelijk. Geweten is dat ze nog een tussenstop in Italië hebben gemaakt, waar ze als fruit- en groenteplukkers aan de slag konden. "Ik betwijfel sterk of ze die verdiensten hebben mogen houden", zegt Freddy Roosemont, directeur van de Dienst Vreemdelingenzaken. "Meestal wordt dat geld door de smokkelaars geïnd. Zogezegd om hun reiskosten te 'recuperen'. Terwijl de illegalen al een smak geld voor aanvang van de reis hebben betaald."

Vervolgens werden de Indiërs illegaal naar België gebracht, waar ze nog eens minstens 1.500 euro moesten neertellen voor de oversteek naar Engeland. In dat geval werden ze op goed geluk op een vrachtwagen gezet. Voor 5.000 euro kregen ze 'een reis met garantie', waarbij ze werden vergezeld door een bendelid of werden vervoerd door een vrachtwagenchauffeur die op de hoogte was. "Zo'n vrachtwagenreis is zelden zonder risico", aldus Roosemont. "De illegalen worden vaak met teveel in één vrachtwagen gepropt. Of ze moeten plaatsnemen tussen zware dozen, die gevaarlijk kunnen gaan schuiven tijdens de reis."

De Morgen, 2008.10.20, Kim Van de Perre

[UP](#)

200.000 buitenlanders aan de slag

Dit jaar zijn al ruim 200.000 buitenlanders naar ons land gekomen om te werken. Zwartwerkers zijn daarbij niet meegeteld. Maar bij specifieke controles door de sociale-inspectiediensten blijken zes bedrijven op de tien niet in orde met hun buitenlandse werknemers.

Een en ander blijkt uit de meest recente cijfers over het toegekende aantal arbeidskaarten aan buitenlanders en uit de databank Limosa, waar bedrijven moeten melden hoeveel gedetacheerde werknemers ze in dienst hebben. Sp.a-Kamerlid Hans Bonte kreeg de cijfers in handen.

Sterke stijging

Het aantal uitgereikte arbeidskaarten steeg spectaculair. Tot in 2003 ging het om nauwelijks 6.000 vergunningen per jaar. Drie jaar geleden waren het er al 39.000. Vorig jaar werd een piek gehaald van 65.000, waarvan bijna 44.000 in Vlaanderen. In de eerste negen maanden van 2008 werden al 56.335 arbeidskaarten aan buitenlanders uitgereikt, waarvan 41.625 in Vlaanderen. Dat zijn er 6.260 per maand, of 15 procent meer dan het maandgemiddelde uit 2007.

Daarnaast hebben de Belgische bedrijven in de eerste negen maanden van dit jaar al 145.834 gedetacheerde buitenlanders in dienst gehad en werden bij de overheidsdienst Limosa 12.392 (vanuit het buitenland) gedetacheerde zelfstandigen aangemeld.

Volgens Bonte is ook de kwaliteit van de tewerkstelling van belang. "Rapporten van de inspectiediensten tonen aan dat in 60 procent van de 1.750 bedrijven die in 2007 en 2008 gecontroleerd werden op hun buitenlandse werknemers, sprake is van kleine of grote sociale fraude." (belga/mvdb)

De Morgen, 2008.10.21

[UP](#)

200.000 jobs gaan naar buitenlanders

Volgens de federale regering-Leterme is er een actieve politiek van economische migratie nodig om het tekort aan kandidaat-werkenden op de Belgische arbeidsmarkt weg te werken. Dat staat in het regeerakkoord. De komst van nieuwe werknemers uit andere EU-landen en van buiten Europa moet de knelpuntberoepen helpen invullen.

Maar in realiteit bestaat er nu al een zeer grote instroom van buitenlandse arbeidskrachten. Dat blijkt uit de meest recente cijfers over het toegekende aantal arbeidskaarten aan buitenlanders en uit de databank Limosa, waar bedrijven moeten melden hoeveel (vanuit het buitenland) gedetacheerde werknemers ze in dienst hebben. SP.A-kamerlid Hans Bonte kreeg de cijfers in handen. 'Zelfs zonder de zwarte migratiestromen gaat het om indrukwekkende aantallen. Economische migratie naar België is geen toekomstbeeld, maar dagelijkse realiteit', aldus Bonte.

Het aantal uitgereikte arbeidskaarten is de voorbije jaren spectaculair gestegen. Tot in 2003 ging het om nauwelijks 6.000 vergunningen per jaar. Drie jaar geleden, in 2005, waren het er al 39.000. Vorig jaar werd een piek gehaald van 65.000, waarvan bijna 44.000 in Vlaanderen.

Dit jaar gaan nieuwe records gehaald worden. In de eerste negen maanden van 2008 werden al 56.335 arbeidskaarten aan buitenlanders uitgereikt, waarvan 41.625 in Vlaanderen. Dat zijn er 6.260 per maand, of 15 procent meer dan het maandgemiddelde uit 2007.

Voor de grote meerderheid (64 procent) gaat het in Vlaanderen om seizoenarbeiders in de land- en tuinbouw. De anderen komen vooral terecht in de bouw (bijna 10 procent), de transport- en de voedingsnijverheid. Meer dan de helft (in Vlaanderen 26.788) is afkomstig uit de nieuwe EU-landen, zeg maar uit Polen.

Daarnaast hebben de Belgische bedrijven in de eerste negen maanden van dit jaar al 145.834 'gedetacheerde' buitenlanders in dienst gehad en werden bij de overheidsdienst Limosa 12.392 (vanuit het buitenland) gedetacheerde zelfstandigen aangemeld. Daarbij gaat het evenzeer om inwoners uit de buurlanden (Nederland, Frankrijk en Duitsland) als om personen uit Polen, Roemenië of Portugal (met vooral genaturaliseerde Brazilianen).

Volgens Hans Bonte is niet alleen de omvang van de economische migratie van belang, maar ook de kwaliteit van de tewerkstelling. 'Rapporten van de inspectiediensten tonen aan dat in 60 procent van de 1.750 bedrijven die in 2007 en 2008 gecontroleerd werden op hun buitenlandse werknemers, sprake is van kleine of grote sociale fraude.'

De Standaard, 2008.10.21, Johan Rasking

UP

Dit krijgt een staartje

REACTIE OP DE VRIJSpraak VOOR ABou JAHHAH

De vrijspraak van Dyab Abou Jahjah en Ahmed Azzuz is de enige juiste beslissing, zeggen Ludo De Witte en Keltoum Belorf, die voorspellen dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een vette kluif zal hebben aan het proces.

Gisteren verwierp het Hof van Beroep de eis van het openbaar ministerie om Abou Jahjah en Azzuz te veroordelen tot 1 jaar gevangenis wegens hun vermeend aandeel in rellen na de moord op een islamleraar in Antwerpen, eind november 2002. De AEL-leiders werden aansprakelijk gesteld voor de rellen, want zij zouden de jongeren hebben opgehitst.

De juridische basis voor de beschuldiging is een wetsartikel dat het heeft voorzien op leiders van protestbewegingen, door hun standpunten in verband te brengen met ongeregelde heden. Het is ingevoerd in 1891 om de leiders van de Belgische Werkliedenpartij aan te pakken en zo de invoering van het algemeen stemrecht tegen te houden. Als de argumentatie van het openbaar ministerie ingang had gevonden, zou men vakbondsleiders die bij een staking niet aanzetten tot werkhervatting voor de strafrechter kunnen dagen. En organisatoren van manifestaties veroordelen voor eventuele rellen of vernielingen.

Gelukkig verwierp de rechtbank de absurde beschuldiging dat de AEL-leiders de rellen rechtstreeks hadden uitgelokt. Die rellen waren immers meer dan drie uur voor de aankomst van Abou Jahjah begonnen. Geloofwaardige getuigenissen - onder meer van VRT-journalist Jef Lambrecht, niet bepaald een fan van de AEL - bevestigen dat Abou Jahjah de hele tijd tot kalmte aanmaande. Als hij al woog op de gebeurtenissen, dan was het als rustbrengende factor.

Het dossier van 4.000 bladzijden is een lege doos - op bezwarende verklaringen van twee agenten na. De eerste is van een allochtone agent (Adil A.), die beweert dat Abou Jahjah de jongeren in het Arabisch tot verzet opriep. Maar een andere agent heeft in Knack anoniem verklaard dat die bezwarende verklaring vals is, en dat A. die avond zelfs niet in de buurt was en als piepjonge agent onder druk is gezet om de AEL-voorman erin te luizen. Die anonieme agent was bereid om hierover voor de rechtbank te getuigen, maar het parket weigerde zelfs in te gaan op de vraag van de verdediging om die agent te horen.

De tweede verklaring is van agent David S., en is pas drie weken na de feiten afgelegd. Volgens David S. heeft Abou Jahjah een charge tegen de politie geleid, waarop de politie traangas zou hebben gebruikt. Maar noch A., noch de toenmalige korpschef, Luc Lamine, bevestigt dat in zijn verklaring. In de interne politiecommunicatie is gewoon geen sprake van een charge en het gebruik van traangas. Nochtans is er pepperspray gebruikt: de tv-beelden spreken voor zich. Wat is er dan wel gebeurd? Abou Jahjah's versie is de juiste: hij stond met enkele agenten te overleggen toen twee agenten zonder aanleiding hun individuele pepperspraybus leegspotten, bij wijze van provocatie.

De verklaring van David S. brengt ons bij een taboe: politieracisme. (Het woord 'politieracisme' komt in de persdatabank Mediargus in amper 30 artikels voor). S. is geen onbekende voor Bart Debie, de commissaris die voor het mishandelen

van een Turkse familie is veroordeeld en inmiddels voor het VB werkt. 'Dave is een harde, en een vriend van mij', vertelde Debie ons toen hij terugdacht aan die woelige novemberdagen van 2002.

Bijzonder boos omdat ex-korpschef Lamine in mei tegenover de rechter heeft erkend dat Abou Jahjah de gemoederen wou bedaren, deed Debie op zijn webstek een boekje open over het politieoptreden in de uren en dagen na de moord: 'Als je op dat moment Marokkaan was en in Borgerhout rondliep, was de kans dat je hardhandig werd onderuitgehaald en opgepakt bijzonder groot. Ik heb toen agenten gekend die vrijwillig hun verlof opzegden en kwamen werken. In de mond van het personeel was het payback time, de kans om het gespuis eens terug te pakken. Debie is natuurlijk een dubieuze bron, ware het niet dat Mohamed Chakkar, de voorzitter van de Federatie van Marokkaanse Verenigingen (FMV) me jaren geleden, in tempore non suspecto, dit verhaal bevestigde: kinderen werden opgesloten, jongeren werden geslagen, hun gsm's en andere waardevolle voorwerpen 'verdwenen', ouders die hun beklag deden werden uitgescholden... Onder druk van gechoqueerde ouders heeft het FMV toen een tiental klachtendossiers samengesteld. Uiteindelijk is er met die dossiers niets gebeurd, en, zo zegt Chakkar vandaag, ze zijn in de verhuizing van de organisatie verloren gegaan.

We hebben op eigen houtje contact gezocht met slachtoffers van de 'matrakkenkermis', maar ze wilden niet langer aan de zaak worden herinnerd: angst, gelatenheid of de wil om definitief een bladzijde om te slaan doet hen zwijgen. Eentje wou toch nog z'n verhaal doen, en het werd ons bevestigd door zijn advocaat: M., geen AEL-lid en 20 jaar in 2002, liep de dag na de moord over de Turnhoutsebaan. Agenten die achter een groepje jongeren aanzaten, veegden de straat schoon. M. werd tegen de grond geslagen, geboeid en afgevoerd naar de Noorderlaan. Hij zat de ganse nacht met zeven andere jongeren in een piepkleine cel. De volgende dag kreeg hij te horen dat hij zou worden vervolgd voor het kwetsen van een agent, maar de rechter sprak hem vrij wegens contradicties in de beschuldiging van de agent.

In 2003 of 2004, toen de demonisering van de AEL schokgolven door de publieke opinie joeg, had men misschien nog met dit 'bewijsmateriaal' Abou Jahjah erin kunnen luizen. Maar in 2008 blijkt dat een stuk moeilijker, want te veel informatie over de gebeurtenissen en de demonisering van de AEL sijpelde in de publieke opinie. De rechtbank sprak recht en deed recht met de vrijspraak van Abou Jahjah en Azzuz. Maar dit krijgt een staartje: ooit zal het Europees Hof voor de Rechten van de Mens België voor dit politieke proces zwaar veroordelen.

Ludo De Witte is auteur

Keltoum Belorf is journalist

De Standaard, 2008.10.21

UP

'Dit was een heksenjacht'

DYAB ABOU JAHJAH , de voormalige voorzitter van de Arabisch Europese Liga, is blij met de vrijspraak en gaat in de tegenaanval.

Bent u blij met de vrijspraak?

'Ik ben blij, ja, maar niet euforisch. Ik weet al zes jaar dat ik het niet gedaan heb, dus voor mij komt het nieuws niet echt als een verrassing (lacht). Maar ik was niet optimistisch toen ik hier bij de rechtbank aankwam, gezien het heersende klimaat in de maatschappij. De rechter is moedig geweest.'

'Natuurlijk ben ik het niet met alles eens wat hij gezegd heeft. Zijn interpretatie van de feiten is voor zijn rekening. Los van de verpakking blijft het feit dat hij zegt dat we geen strafbare feiten hebben gesteld.'

Hoe kijkt u terug op de zaak?

'Het was een echte heksenjacht. Dat zal iedereen moeten toegeven. De criminalisering van de AEL heeft ervoor gezorgd dat onze militanten op het werk werden ontslagen en zelfs geen baan meer vonden. De Belgische politiek heeft het gerecht misbruikt om politieke dissidenten met juridische middelen te vervolgen. Vierduizend pagina's hebben ze gefabriceerd om ons kapot te maken. Ze hebben echt heel veel moeite gedaan om ons te kraken.'

'Het is jammer dat het zes jaar lang moet duren om van een vermeende crimineel weer een onschuldige te maken. Maar zo hoort het blijkbaar in een rechtsstaat.'

Gaat u nu in de tegenaanval?

'Ja, tegen alle mensen die ons in die periode in een kwaad daglicht hebben gesteld. De toenmalige premier Guy Verhofstadt (Open VLD), zijn veiligheidsadviseur Brice De Ruyver, de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken Antoine Duquesne (MR) en Leona Detiège (SP.A), de voormalige burgemeester van Antwerpen.'

'Om er maar een paar te noemen, want we moeten het allemaal nog eens goed bestuderen. Verhofstadt heeft de AEL een criminele organisatie genoemd en de dag na de rellen in de Kamer aangekondigd dat ik gearresteerd zou worden. Ik dacht dat er in dit land een scheiding van machten bestond? Duquesne heeft gezegd dat wij de rellen in Antwerpen hebben georganiseerd. Die mensen moeten hun woorden nu terugnemen. En met een "sorry, alleen ben ik niet tevreden. Ik stap naar de rechter.'

Hebben ze de AEL kapot gekregen?

'Nee, ze hebben ons wel heel veel pijn gedaan. Dat kan niemand ontkennen. Maar de komende maanden en jaren zal blijken dat de AEL de storm heeft doorstaan en sterker is dan ooit.'

Waar bent u nu eigenlijk mee bezig?

'Ik woon in Libanon. Morgen vertrek ik terug naar daar. Ik ben er de voorzitter van een organisatie waarin parlementairen van over de hele wereld zitten die ijveren voor de Palestijnse zaak. Maar ik reis veel en de wereld is klein. Af en toe ben ik nog in België. Dus jullie zijn nog niet helemaal van mij af.'

De Standaard, 2008.10.21, (me)

UP

Drie organisatoren van neonaziconcerten aangehouden

Het federaal parket en het gerecht van Veurne hebben drie mannen aangehouden die neonaziconcerten zouden georganiseerd hebben. Dat meldt VRT.

De drie verdachten zouden onder meer het concert van Blood & Honour (foto) in Diksmuide geregeld hebben. Agenten in burger stelden daar inbreuken vast tegen de racismewet.

Huiszoekingen

De verdachten komen uit West-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg. Hun huizen werden doorzocht. Zij zouden eerder ook al concerten georganiseerd hebben in Kortrijk en Lebbeke.

Gazet van Antwerpen, 2008.10.21

UP

Dyab Abou Jahjah en de prijs van identiteitspolitiek

Nadia Fadil ziet in het lot van de AEL een illustratie van hoe moeilijk het is om de witte status-quo in vraag te stellen

Nadia Fadil is als sociologe verbonden aan de Europese universiteit in Firenze en de KU Leuven. Ze onderzoekt de verbanden tussen religie, secularisme en islam.

Het hof van beroep in Antwerpen heeft Dyab Abou Jahjah en Ahmed Azzuz van de Arabisch Europese Liga (AEL) vrijgesproken. Het hof achtte het niet bewezen dat zij enige verantwoordelijkheid droegen voor de vernielingen die jongeren in Borgerhout aanrichtten na de moord op Mohammed Achrak in november 2002. Sociologe Nadia Fadil legt de diepere gronden achter de 'demonisering' van de AEL uit.

Dyab Abou Jahjah en Ahmed Azzuz zijn gisteren vrijgesproken door het Antwerpse hof van beroep voor hun betrokkenheid bij de relletjes van Borgerhout in november 2002. Met dit oordeel komt (hopelijk) een einde aan het jarenlange juridische getouwtrek over hun aandeel in de rellen, en wordt alsnog vermeden dat het controversiële artikel 66 van het strafwetboek wordt gebruikt. Recht is gesproken en democratie is geschied, blijkt dus.

Maar wil dit zeggen dat bij dezen het dossier-AEL als afgesloten kan worden beschouwd? Wat overblijft, is de vraag waarom de AEL en Dyab Abou Jahjah tot personae non gratae konden worden uitgeroepen, en waarom halve waarheden over de beweging zo gemakkelijk op grote schaal konden worden verspreid via de media, opiniemakers en politici. Bovendien blijft het ook de vraag waarom de beweging de Belgische instituten zodanig hard 'stoort' dat op een bepaald ogenblik alle mogelijke middelen aanvaardbaar leken om ze klein te krijgen. Het memorabele parlementaire debat - of moet ik eerder spreken van een scène? - van 28 november 2002 waarin AEL voor criminele organisatie werd uitgemaakt (dixit de toenmalige premier Verhofstadt) en waarbij ermee werd gedreigd het juridische arsenaal aan te passen om de organisatie buiten de wet te plaatsen (dixit de toenmalige binnenlandminister Duquesne) ligt nog vers in het geheugen. Hoe ontluisterend ook, de demonisering van de AEL is helaas geen alleenstaand geval, maar illustreert de moeizaamheid waarmee een dominant assimilatiedenken in vraag kan worden gesteld door minderheidsgroepen die vanuit een eigen

identiteit vertrekken, zeker als die groepen moslims zijn in een post-9/11 context.

Iets ten zuiden van ons land, in Frankrijk, stoot men immers al snel op soortgelijke voorbeelden. Hoewel minder 'radicaal' van toon en verschillend qua inhoud, is de bekende pleitbezorger van een Europees islamitisch burgerschap, Tariq Ramadan, sinds 2004 persona non grata in Frankrijk. Hij werd gelinkt aan internationaal terrorisme, beschuldigd van antisemitisme, fundamentalisme en het huldigen van een 'dubbel discours'. Dat alles maakte hem zo verdacht dat hij niet langer welkom is in sommige tv-programma's en dat zelfs zalen voor publieke debatten met hem geweigerd worden. In het voorjaar van 2007 ontstond zelfs aan de vrijdenkende universiteit ULB (als het regent in Parijs druppelt het in Franstalig België) commotie rond Ramadans deelname aan een debat georganiseerd door studenten. Eerst weigerde de rector zijn fiat te geven, zich beroepend op het argument dat het gedachtegoed van Ramadan niet strookte met de waarden en normen van de universiteit.

Maar zulke demonisering en beperken zich niet tot het Europese vasteland en nog minder tot islamitische minderheidsgroepen. Zelfs in 'geavanceerdere' multiculturele landen zoals de VS merken we hoe Afro-Amerikaanse minderheidsgroepen die zich langs identiteitslijnen mobiliseren afwijzend worden onthaald door de dominante (witte) mainstream. In de huidige VS-presidentsverkiezingen kwam de Black Liberation Theology Movement van Jeremiah Wright in maart 2008 in opspraak, en werd dankbaar gebruikgemaakt van een aantal ongelukkige uitspraken van die laatste om zijn beweging als separatistisch en racistisch te bestempelen. De Wrightcontroverse werd zo hevig dat niemand minder dan de presidentskandidaat Barack Obama afstand moest nemen van zijn voormalige pastoor, vriend en raadgever. Deze gevallen tonen aan hoe fel reacties kunnen zijn op bewegingen, individuen of groepen die zich langs identiteitslijnen mobiliseren en aldus de dominante (witte) culturele status-quo in vraag stellen. Zowel AEL, Tariq Ramadan als Jeremiah Wright richten zich in hun mobilisatie op welbepaalde, achtergestelde segmenten van de Europese en Amerikaanse samenleving en trachten volgens principes als 'Arab Power', 'Islamic Pride' of 'Black Pride' deze groepen in de maatschappij te betrekken. De nadruk ligt vaak op een herontdekking van culturele of religieuze referentiekaders die maar zelden aan bod komen in het officiële schoolsysteem of in gangbare culturele producties. Dergelijke mobilisaties veronderstellen echter ook een nadrukkelijke bevraging van een culturele context die als 'norm' wordt gepresenteerd, maar eigenlijk de weerspiegeling is van een dominante (witte) etnische groep. Dat de AEL onder meer in opspraak kwam omdat ze de term 'integratie' (begrepen als 'assimilatie') verwierp, en dat er commotie ontstond toen Dyab Abou Jahjah het idee opperde om het Arabisch als vierde landstaal te erkennen, toont aan hoe gevoelig zulke bevragingen liggen, zeker als ze komen van minderheidsgroepen die als 'allochtoon' worden gezien. De criminalisering van de AEL gaat dus niet alleen over de demonisering van een emancipatiebeweging omwille van haar 'radicale' standpunten, het illustreert ook hoe moeilijk het is een bepaalde (witte) culturele status-quo in vraag te stellen. Een bevraging die echter noodzakelijk is om tot een samenleving te komen waarin minderheden niet alleen in hun meerkleurigheid worden aanvaard, maar ook in wat ze cultureel, religieus of historisch te bieden hebben. De vraag blijft waarom de AEL en Abou Jahjah tot personae non gratae konden worden uitgeroepen, en waarom halve waarheden over de beweging zo makkelijk op grote schaal konden worden verspreid

De Morgen, 2008.10.21, Nadia Fadil

UP

"Een hongerstaker wilde stoppen, maar mocht niet"

Minister van Asiel- en Migratiebeleid Annemie Turtelboom (41) ligt de laatste maanden zwaar onder vuur. Ze wordt uitgescholden voor ijzeren tante zonder gevoel, en krijgt dagelijks dreigmails en smsjes.

Turtelboom (Open VLD) werd op 20 maart van dit jaar aangesteld als minister van asiel- en migratie. Collega's en voorgangers hadden haar al gewaarschuwd voor de bikkelharde politiek van mensenrechtenorganisaties en andere partijen, maar de strijd die Turtelboom de komende maanden moest leveren kon niemand voorspellen.

Dreigmails

"Dagelijks worden mijn kabinet en ik overstelpt met dreigmails, telefoontjes en sms'jes. Boodschappen zoals 'Indien er iemand sterft, bent u verantwoordelijk' zijn dagelijkse kost geworden. Maar ik ben niet verantwoordelijk voor de vele hongerstakers. Er zijn mensen die fulltime bezig zijn met het organiseren van hongerstakingen."

"Enkele mensen van Binnenlandse Zaken zijn eens onverwachts op bezoek gegaan bij zo'n hongerstaking. Door voor één keer met de stakers zelf te praten, konden ze heel wat misverstanden oplossen. Maar na een uur kwam de woordvoerder binnen en die schol de hongerstakers uit omdat ze hadden durven praten. Enkele weken geleden belde een hongerstaker ons op: hij wilde stoppen, maar hij mocht niet."

Handleiding voor hongerstakers

"Het gaat zelfs zo ver, dat sommige organisatoren een handleiding voor hongerstakers op hun website plaatsen. Daarin staat onder andere hoe je moet doorzetten tot het bittere einde, ook al zie je het op een bepaald moment niet meer zitten."

Volgens Turtelboom steunen ook heel wat politici de hongerstakers ondergronds. Zo bezocht Joëlle Milsuet 'under cover' enkele hongerstakers in Elsene. "Ik denk dat ze heel dicht staat bij een bepaalde achterban en niet heeft kunnen of

willen weigeren. Als vicepremier doe je zoiets niet. Het is een algemene wetenschap dat Milquet bijzonder dicht bij de organisaties staat die hongerstakingen organiseren."

Gazet van Antwerpen, 2008.10.21

UP

'Een simpele sorry volstaat niet'

Voormalig AEL-leider Dyab Abou Jahjah gaat na zijn vrijspraak resoluut in de tegenaanval

Dyab Abou Jahjah verlaat grijnzend het hof van beroep. 'Ik was er echt niet gerust op. Deze vrijspraak is een aangename verrassing. Iedereen wist dat ik onschuldig was, maar dat was in eerste aanleg ook al zo.'

Dyab Abou Jahjah is voor het hof van beroep vrijgesproken voor zijn vermeende agitatorsrol tijdens de rellen in Borgerhout van november 2002. De kous is daarmee niet af voor de gewezen kopman van de Arabisch-Europese Liga. 'Ik vergeet zomaar niet wat me is aangedaan.'

ANTWERPEN | Abou Jahjah en zijn vroegere rechterhand Ahmed Azzuz moesten voor het hof van beroep onder een celstraf van één jaar uit zien te komen. Dat lukte ook. De raadsheren vonden het niet bewezen dat de gewezen leiders van de Arabisch-Europese Liga hun achterban op 26 november 2002 hadden aangespoord om keet te schoppen in Borgerhout. Abou Jahjah en Azzuz werden over de hele lijn gezuiverd van alle schuld. Opgelucht met de vrijspraak?

"Ja. Ik was er echt niet gerust op. Deze vrijspraak is toch een beetje een aangename verrassing. Ik wist dat ik onschuldig was, iedereen wist dat. Maar dat was in eerste aanleg ook al zo. Het bleef dus afwachten of de rechter me uiteindelijk zou durven vrij te spreken. In België is dat immers allesbehalve evident." Uw reactie blijft een ietwat bittere ondertoon hebben.

"Helemaal opgelucht zijn is moeilijk. Wat wil je? Ik ben sinds 2002 vervolgd. De boosheid is weg, die is na zes jaar wel getemperd. Maar ik kan niet zomaar vergeten wat me is aangedaan. Ik heb in de gevangenis gezeten, en dat lijkt iedereen nogal makkelijk te vergeten. De verdachtmakingen aan mijn adres zijn door de publieke opinie als waarheid aangenomen. Ik ben gecriminaliseerd, en met mij de hele AEL. Er is een ongemeen heftige heksenjacht tegen ons gevoerd. Onze militanten kregen om de haverklap de politie over de vloer, hun ouders en hun werkgevers werden onder druk gezet. AEL-leden hebben hun job verloren en hun familie kapot zien gaan. En waarom? In een democratie heeft iedereen het recht om een dissident te zijn." Is de AEL zelf ook niet over de schreef gegaan, bijvoorbeeld met de burgerpatrouilles ?

"We hebben alleszins niets gedaan om zo'n gigantische aanval te rechtvaardigen. Het gerechtelijk apparaat is misbruikt om een politieke beweging kapot te krijgen. Onaanvaardbaar. Zo werkt een rechtstaat niet. Dat hebben de afgelopen jaren steeds meer mensen begrepen. Heel wat autochtone activisten hebben zich uitgesproken tegen de vervolging van de AEL, linkse en progressieve krachten die hun zicht niet hebben laten vertroebelen. Die steun is steeds breder geworden. Zelfs Bart De Wever, die je toch heel moeilijk een medestander van de AEL kunt noemen, heeft in de media gezegd dat mijn proces een puur politiek proces was. Maar de mensen die het apparaat misbruikt hebben tegen de AEL gaan er niet zo eenvoudig van afkomen. Een simpele sorry volstaat niet." U zoekt eerherstel?

"Niet alleen ik. Dit proces ging niet om Dyab Abou Jahjah of om Ahmed Azzuz. Het was het politieke proces van een hele beweging. Er is geen politiek arrest uitgesproken, en daar zijn we blij om, maar we zijn niet van plan om bij de pakken te blijven zitten. Rechtvaardigheid moet geschieden. De AEL is zwaar beschadigd geweest, de schuldigen moeten verantwoordelijkheid dragen voor die morele schade." Wie mag een tegenaanval verwachten?

"Toenmalig premier Guy Verhofstadt (Open Vld) heeft in het parlement mijn arrestatie aangekondigd. Zijn veiligheidsadviseur Brice De Ruyver heeft net voor mijn arrestatie verkondigd dat ik 'uitgeschakeld' moest worden. We hebben in 2002 al een klacht voorbereid tegen die mensen, we gaan die nu hoogstwaarschijnlijk nieuw leven inblazen. Ook de gewezen Antwerpse burgemeester Leona Detiège (sp.a) mag een klacht verwachten, net als een aantal andere mensen. Eerst het arrest van het hof van beroep even laten bezinken, daarna gaan we in alle rust bekijken welke verdere stappen we ondernemen. Het is nog niet gedaan."

De Morgen, 2008.10.21, Jeroen Verelst

UP

Fraude met buitenlanders in zes bedrijven op tien

Bij specifieke controles door de sociale-inspectiediensten blijken zes bedrijven op de tien niet in orde met hun buitenlandse werknemers.

arbeid

SP.A-kamerlid Hans Bonte kon de meest recente rapporten inkijken van de sociale-inspectiediensten die in ons land belast zijn met de controle op de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

'De verslagen van die inspectiediensten geven de geheime prijs achter de almaar groeiende instroom van economische migranten. Ze tonen aan dat de bestaande economische migratie meer problemen geeft dan dat ze er oplost. Ze werkt concurrentievervalsing tegenover 'eerlijke' bedrijven die alle sociale, fiscale en arbeidswetgeving correct toepassen. Door een gebrek aan toezicht -te weinig inspecteurs, te weinig juridische armslag, geen Europese coördinatie-- werken veel van die nieuwkomers in onaanvaardbare omstandigheden.'

Van januari 2007 tot en met september 2008 werden 1.750 bedrijven met buitenlandse werknemers specifiek gecontroleerd. De inspectiediensten keken daarbij vooral naar de tewerkstelling van werknemers uit de nieuwe EU-landen, zoals Polen.

Bij die controles waren ruim 18.000 werknemers betrokken. Voor 12.200 van die gecontroleerde werknemers, of 67procent, werden 'maatregelen' genomen, gaande van een waarschuwing (ruim 1.000) over regularisatie (bijna 5.000) tot proces-verbaal (ruim 6.000).

Van de 1.750 gecontroleerde bedrijven kon men voor 720 gevallen (40procent) zeggen dat er niks aan de hand was. Voor de overige 60procent was er dus telkens wél iets aan de hand. 'Hier gaat het dan nog om bedrijven die hun buitenlandse arbeidskrachten officieel hebben aangemeld', zegt Bonte. 'Wie weet hoeveel tienduizenden zwartwerkers en hun werkgevers aan elke controle ontsnappen?'

De inspectiediensten botsen op een brede waaier aan inbreuken op de sociale wetgeving. Hun verslagen reveleren tegelijk de onmacht van de controleurs om hier een einde aan te maken.

Bij wijze van voorbeeld twee praktijkgevallen:

Een Belgische zaakvoerder richt met een Spaans-Belgische collega enkele (fictieve) vennootschappen op in Spanje, en later in Portugal. De bouwondernemingen werken verspreid over Vlaanderen in onderaanneming voor een firma met net dezelfde zaakvoerders. Er wordt telkens een beroep gedaan op 70 à 80Portugese bouwvakkers, maar officieel is er bijna geen personeel in dienst. De bedrijven werden al driemaal geverbaliseerd voor zaterdagwerk, het niet uitbetalen van het juiste loon en het niet uitbetalen van overuren. Maar de Belgische inspectiediensten vangen telkens bot bij hun Spaanse collega's met vragen tot informatie over de bedrijven en hun gedetacheerde werknemers. De Portugese overheid heeft wel al laten weten de betrokken Portugese firma 'niet voorkomt in het databestand'.

Twee aannemers uit Doornik geven een tiental Roemeense arbeiders de opdracht om asbestafval op een bouwplaats in Anderlecht te verwijderen. Een veiligheidsagent op een naburige werf ziet de arbeiders het bouw materiaal in containers stoppen en slaat alarm. Het bouw materiaal bevatte duidelijk asbest en de arbeiders droegen noch beschermende kledij noch een zuurstofmasker. Uit het verhoor van de betrokken arbeiders bleek dat zij niet op de hoogte waren van de aard van het materiaal. Zo kon het gevaarlijke goedje (4ton) weggehaald worden zonder te moeten investeren in dure, verplichte beschermingskledij.

SP.A'er Bonte hekelt de pleidooien voor een verdere liberalisering van de migratiewetgeving. 'Een vergelijkende studie door het advocatenkantoor Laga heeft aangetoond dat België, en meer specifiek Vlaanderen, een zeer liberale regeling aanbiedt voor buitenlandse werknemers. Terwijl bijvoorbeeld een hooggeschoolde Amerikaan in Frankrijk, Duitsland of Nederland pas een arbeidsvergunning kan krijgen als hij minstens 60.000 euro bruto per jaar verdient, komt hij in België al in aanmerking voor een arbeidskaart met een jaarsalaris van 33.677 euro.'

De Standaard, 2008.10.21, Johan Rasking

UP

Griekse politieagenten dwingen allochtoon zich uit te kleden

Een migrantenorganisatie maakte beelden van hoe een man tot op het naakte lichaam gefouilleerd werd. Hij moest broek en onderbroek laten zakken.

ATHENE | De Griekse politie heeft een onderzoek geopend nadat politieagenten in het stadscentrum van Athene een man, wellicht van Aziatische of Midden-Oosterse afkomst, gefouilleerd hebben tot op het naakte lichaam. De man werd

gevraagd zowel zijn broek als onderbroek te laten zakken. De agenten waren hoogstwaarschijnlijk op zoek naar wapens of drugs.

De scène werd op beeld vastgelegd door leden van een linkse organisatie, die ijveren voor de rechten van de immigranten in Griekenland. De woordvoerder van de organisatie, Petros Constantinou, noemde het gisteren in een radio interview een extreem racistische daad.

De politie heeft, na de publicatie van het bericht en de foto's in de Griekse krant Ethnos, een intern onderzoek gestart en beloofd dat elke agent of medeplichtige betrokken bij het incident aan disciplinaire sancties onderworpen zal worden. De krant publiceerde met als kop 'Guantanamo-beelden in het centrum van Athene' zes foto's van de strippende man onder het oog van menig voorbijgangers.

Athenes trotse reputatie van veilige en vreedevolle stad kreeg sinds augustus een fameuze deuk toen een conflict tussen twee Afrikaanse drugsbendes elf zwaargewonden tot gevolg had. Sindsdien heeft de Atheense politie de opdracht gekregen beter te controleren in de buurt rond het bekende Omoniaplein, waar almaar meer illegale immigranten in miezige accommodaties leven, drugs worden verhandeld en Afrikaanse vrouwen zich prostitueren.

Yiannis Sgouros, het hoofd van de politie in Athene, omschreef de uit de hand lopende situatie rond het Omoniaplein als een tikkende tijdsbom en waarschuwde eerder al dat de buurt grondig opgekuist moest worden om de escalerende problemen de kop in te drukken. Hij zou ook plannen hebben voor het onteigenen van leegstaande gebouwen en zo illegale immigranten, voornamelijk Nigerianen, Afghanen en Pakistanen, te heralloceren op "veilige plaatsen". Driehonderdduizend van de meer dan één miljoen immigranten in Griekenland verblijven er illegaal.

De Morgen, 2008.10.21, Philip Swinnen

UP

Illegale Nigeriaanse mag toch aan studie beginnen

Den Haag - Hogeschool van Amsterdam weigerde een illegale studente. Van de rechter mag dat niet, dus begint ze maandag.

Tot haar eigen verbazing begint een 19-jarige Nigeriaanse maandag, direct na de herfstvakantie, aan haar studie Voeding en Diëtetiek. Van de rechter moet de Hogeschool van Amsterdam (HvA) haar per direct toelaten tot de studie, hoewel haar eerder de toegang was geweigerd.

De HvA deed dat op grond van de Wet op het Hoger en Wetenschappelijk onderwijs, die stelt dat wie inschrijft hier legaal moet verblijven. En hoewel ze al dertien jaar in Nederland is en met goede cijfers haar havo afrondde, verblijft ze hier illegaal.

De Nigeriaanse baalde ervan: al haar ex-klasgenoten waren al aan het studeren en zij moest maar op haar handen zitten. Volgens Kees Koppenol, hoofd juridische zaken van de hogeschool, moet de HvA zo handelen omdat ze geen bekostiging krijgt voor illegale studenten.

Advocaat Klaas beriep zich op het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, waarin geen onderscheid wordt gemaakt tussen minder- en meerderjarigen. Niemand mag onderwijs worden onthouden, stelt het letterlijk.

Maar de rechter wilde geen principiële uitspraak doen. Omdat voor de Nigeriaanse inmiddels een nieuw verzoek loopt voor een verblijfsvergunning (de rest van haar gezin heeft er al een), besloot hij dat ze toegang moet krijgen in afwachting van de nieuwe aanvraag.

'Een vergaand besluit', vond de advocaat. 'Fantastisch dat ze nu al kan beginnen. Maar het betekent ook dat andere meerderjarig geworden illegalen aan hoger onderwijs mogen beginnen als er een aanvraag loopt.'

de Volkskrant, 2008.10.21, Robin Gerrits

UP

Jahjah en AEL geen relschoppers

ANTWERPEN - Analyse Dyab Abou Jahjah en AEL officieel witgewassen Abou Jahjah en zijn Arabisch Europese Liga (AEL) lokten de rellen van Borgerhout niet uit, aldus het Antwerpse hof van beroep. De AEL is geen bende ordinaire relschoppers. Eerder vond de raadkamer al dat de AEL geen privé-militie was.

Vierduizend pagina's dik was het dossier dat de Antwerpse speurders vanaf 2002 tegen Dyab Abou Jahjah en zijn Arabisch-Europese Liga (AEL) hadden samengesteld.

Vandaag, zes jaar na de feiten, blijft er niets meer van over. De raadkamer oordeelde eerder al dat de AEL geen privé-militie was. Gisteren werden Jahjah en zijn rechterhand Ahmed Azzuz, de laatste twee overgebleven AEL-beschuldigen, ook nog vrijgesproken als aanstokers van de rellen in Borgerhout op 26 november 2002.

Volgens de rechter was er geen bewezen oorzakelijk verband tussen de ophitsende taal die AEL-voorman Jahjah sprak en de vernielingen die jonge allochtonen daarna aanrichtten.

Op 26 november 2002 kwam het tot rellen in Antwerpen nadat een psychisch zieke autochtone Antwerpenaar zijn allochtone buurman Mohamed Achrak had vermoord. Volgens de Marokkaanse jongeren ging het om een racistische moord. Er ontstonden relletjes en een opgewonden Dyab Abou Jahjah - de broer van Achrak was zijn vriend - kwam ter plaatse. Hij ging verbaal in de clinch met de toenmalige korpschef Luc Lamine en sprak de jonge allochtonen toe in een vreemde taal. Een allochtone agent hoorde hem zeggen in het Arabisch en een Marokkaans dialect: 'Laat u niet doen door de politie, er is maar één God, Allah genaamd. Blijf samen, samen zijn we sterk tegen de politie. Al wie ons niet volgt, is een schijnheilige, zij zijn de oorzaak van de dood van onze broeder, vecht terug!' Volgens het parket riep Jahjah op die manier op tot rellen. De rechter in eerste aanleg volgde die redenering en veroordeelde Jahjah tot één jaar cel.

De rechter in beroep sprak Jahjah en Azzuz nu vrij. Tijdens de zittingen in beroep had de verdediging twijfel gezaaid over de verklaringen van de allochtone agent. De voormalige korpschef Luc Lamine had bovendien in beroep gezegd dat hij de indruk had dat Jahjah de boel had proberen te kalmeren. Ten tijde van de rellen had hij nog het omgekeerde beweerd.

De rechter in beroep verwierp die argumenten van de verdediging en concludeerde dat Jahjah de betogers inderdaad had opgehitst. 'De woorden van Dyab Abou Jahjah die in het openbaar werden gesproken, hebben ertoe geleid dat de groep waarin hij zich bevond, zich opnieuw ging verzetten tegen de politie en opnieuw tot baldadigheden overging', aldus de rechter. Maar, zo stelde het hof, Jahjah en Azzuz hebben niet opgeroepen om specifieke misdrijven te gaan plegen. Met andere woorden: het zijn niet Jahjah en Azzuz die tegen de jonge allochtonen hebben gezegd dat ze auto's en ramen moesten stukslaan. Daarom werden ze vrijgesproken.

De rellen van Borgerhout veroorzaakten een paniecreactie in de maatschappij. De AEL werd de grote boeman en de wildste geruchten werden verspreid. Zo zou de AEL gefinancierd worden met de opbrengsten van de handel in bloeddiamanten door het bedrijf Soafrimex. Bij dat bedrijf werkte de broer van Abou Jahjah. Het bedrijf werd doorgelicht maar er werd geen spoor naar de AEL gevonden. Bij Jahjah thuis zouden vuurwapens zijn gevonden maar ook dat bleek een vals gerucht.

Ondertussen is de AEL verdwenen uit de openbaarheid. Dyab Abou Jahjah zelf verblijft nu hoofdzakelijk in Libanon, waar hij zich onder meer inzet voor de Palestijnse zaak.

De Standaard, 2008.10.21, Mark Eeckhaut

UP

'Jahjah is een haatprediker'

Brice De Ruyver, voormalige veiligheidsexpert van ex-premier Verhofstadt: 'Gaaf Jahjah klacht indienen tegen mij? Dat hij maar doet. Kijk, ik spreek me niet uit over de inhoud van het gerechtelijk dossier en over of hij al dan niet strafbare feiten heeft gepleegd. Wat ik wel weet, is dat we honderd procent gelijk hadden tegen hem en de AEL op te treden. Jahjah is een haatprediker.'

'Voor mij is Jahjah een objectieve bondgenoot van Vlaams Belang. Hij hanteert net dezelfde taal. Dat soort mensen vergeet dat de vrijheid van meningsuiting niet alleen voor hen geldt maar ook voor mensen die de democratische rechtsstaat verdedigen. Wat Jahjah en de zijnen deden met hun burgerpatrouilles is not done in een democratie. Ik zeg niet dat de AEL een criminele organisatie was maar veel mensen die Jahjah rond zich verzamelde, waren sociaal zwakkere jongeren, van wie sommige kleine criminelen die opkeken naar hem en die organisatie. Dat is gevaarlijk.'

De Ruyver begrijpt ook niet waarom de voormalige Antwerpse korpschef Luc Lamine de feiten nu minimaliseert. 'In die tijd hing Lamine bijna dagelijks aan de telefoon om ons te smeken Antwerpen te helpen. De situatie was gevaarlijk met de AEL, zei hij, we moesten onze verantwoordelijkheid nemen. En nu is dat blijkbaar helemaal veranderd.' Over het feit dat premier Verhofstadt de arrestatie van Jahjah live leek aan te kondigen in de Kamer zegt De Ruyver. 'De premier heeft vrijheid van meningsuiting. We hadden toen heel de tijd contact met politie en justitie. Het is evident dat wij wisten dat ze de zaak niet blauwblauw gingen laten.'

N-VA-voorzitter Bart De Wever vraagt de politieke en gerechtelijke wereld om 'de scheiding der machten eindelijk eens oprecht te respecteren en een einde te maken aan zuiver politiek geïnspireerde processen'. 'Die zijn een democratie onwaardig. Iedereen herinnert zich nog de publieke uitspraken van voormalig premier Guy Verhofstadt, die van op het spreekgestoelte in de Kamer het gerecht opriep Dyab Abou Jahjah op te pakken. De hele politieke wereld liet zich opzweepen' De N-VA-voorzitter zegt dat zijn partij afstand neemt van de ideeën van Jahjah, 'net zoals ze zich altijd gedistantieerd heeft van het ideeëngoed van Vlaams Belang'. 'Maar dat is een politieke houding. Het gerecht moet zijn

werk kunnen doen zonder politieke druk en moet zelf ook een grotere weerstand bieden tegen politieke inmenging.'

De Standaard, 2008.10.21

UP

Lacune in Belgische wetgeving

BRUSSEL - De invoering van een 'hoofdelijke aansprakelijkheid' van de opdrachtgever of hoofdaannemer voor de naleving van de loon- en arbeidsvoorwaarden, is volgens SP.A-kamerlid Hans Bonte 'een essentiële voorwaarde om tot een ordentelijke economische migratie te komen'.

Dat was ook de mening van zijn partijgenoot Peter Vanvelthoven, toen die in 2006 als federaal minister van Arbeid voorwaarden wilde koppelen aan de versoepelde aanvraagprocedure voor arbeidskaarten voor buitenlanders uit de nieuwe EU-landen.

Maar de liberalen in de paarse regering zagen het anders.

De Limosa-databank werd ingevoerd en de samenwerking tussen de inspectiediensten werd verbeterd. Maar de hoofdelijke aansprakelijkheid bleef dode letter, ook na de verkiezingen van juni 2007.

Bonte begrijpt niet waarom de huidige minister van Arbeid, Joëlle Milquet (CDH), er niet het 'sluitstuk van zou maken in de strijd tegen sociale dumping, zoals in buurlanden als Duitsland en Nederland.' Het uitblijven van de maatregel is voor de SP.A'er een 'reden te meer om onze arbeidsgrenzen volgend jaar niet zomaar open te stellen voor Roemenen en Bulgaren'.

De Standaard, 2008.10.21, (jir)

UP

LUC LAMINE

Luc Lamine was korpschef van de Antwerpse politie ten tijde van de rellen in Borgerhout, die het voorwerp waren van het proces van Abou Jahjah en Azzuz. Hij werd ook opgeroepen als getuige. "Deze uitspraak doet me emotioneel eigenlijk niets: ik ben niet ongelukkig en ik ben niet gelukkig. Ik betwijfel of mijn getuigenis een doorslaggevende rol heeft gespeeld in de beslissing van het hof van beroep. Ik heb de waarheid verteld, en niets dan dan de waarheid, zoals het hoort. Maar mijn getuigenis was slechts één fragment van een veel groter en complexer verhaal."

"Het is goed dat er na zes jaar eindelijk een beslissing is. Zo'n proces weegt op een mens. Ik kan erover meepraten, ik ben zelf vier jaar gecriminaliseerd. Ik heb altijd respect gehad voor de doelstellingen van Abou Jahjah, maar hij heeft het op de verkeerde manier aangepakt. Hij is gefrustreerd geraakt en heeft gekozen voor de quick win. Zes jaar later moet je vaststellen dat de AEL uiteindelijk bitter weinig gerealiseerd heeft voor de allochtone jongeren in Antwerpen."

BRICE DE RUYVER

"Als Abou Jahjah klacht tegen mij wil indienen, doet hij maar. Ik sta recht in mijn schoenen. De vrije meningsuiting geldt niet alleen voor de AEL."

Brice De Ruyver, in 2002 veiligheidsexpert van premier Guy Verhofstadt, is niet onder de indruk van de dreigende taal van Abou Jahjah. Die viseert De Ruyver voor zijn uitspraak dat de AEL 'uitgeschakeld' moest worden. "Uiteraard bedoelde ik 'juridisch uitgeschakeld', ik predik geen geweld. Ik ben mijn boekje absoluut niet te buiten gegaan door die uitspraak. De AEL gebruikte met zijn burgerpatrouilles methodes die in een rechtstaat niet door de beugel kunnen. Er bestaan instanties om de politie te controleren. Als burgers dat beginnen doen, is het hek van de dam."

Verhofstadt kondigde in het parlement de arrestatie van Abou Jahjah aan, luttele uren later. De Ruyver vindt niet dat zijn toenmalige baas daarmee de scheiding der machten overtrad. "De timing van zijn uitspraak was ongelukkig, dat klopt. Maar het was zo duidelijk als wat dat de arrestatie van Abou Jahjah er zat aan te komen. Dan moet de premier toch niet zwijgen als hij daarover ondervraagd wordt."

LEONA DETIÈGE

"Of ik me zorgen maak? Niet bepaald, nee." Ook de gewezen Antwerpse burgemeester Leona Detiège is niet bang voor een klacht van Abou Jahjah. "Ik heb gezegd dat de AEL ten tijde van de rellen in Borgerhout 'zeker geen kalmerende invloed had'. Ik denk niet dat ik daarmee iets nieuws, of iets verkeerd, heb gezegd. Toen in het parlement en in de gemeenteraad bepaalde politici haast hysterisch uithaalden naar de AEL, heb ik net de gemoederen proberen te bedaren. Ik heb opgeroepen tot kalmte, dus ik voel me niet aangesproken door de aantijgingen van Abou Jahjah."

BART DE WEVER

N-VA-voorzitter Bart De Wever haalde een paar maanden geleden in een column in deze krant uit naar het 'politieke proces' dat tegen de AEL werd gevoerd. "Ik roep de politieke en gerechtelijke wereld op om de scheiding der machten eindelijk eens oprecht te respecteren en een einde te maken aan zuiver politiek geïnspireerde processen. Die zijn een democratie onwaardig."

De Wever benadrukt dat zijn partij zich nadrukkelijk distantieert van de ideeën van Abou Jahjah, "net zoals we ons altijd gedistantieerd hebben van het ideeëngoed van het Vlaams Blok. Maar dat is een politieke houding. Het gerecht moet zijn werk kunnen doen zonder politieke druk en moet zelf ook een grotere weerstand bieden tegen politieke inmenging."

De Morgen, 2008.10.21, Jeroen Verelst

UP

Moeten we 'allochtone rotjochies' vernederen?

De zaak over de rellen op 26 en 27 november in Borgerhout, na de moord op islamleraar Mohamed Achrak, is bijna afgerond. Beschuldigden Dyab Abou Jahjah en Ahmed Azzuz gaan vrijuit. Daarmee is gerechtigheid geschied, want het bewijsmateriaal in dit dossier was heel zwak. Bovendien dateren de feiten van zes jaar geleden, leeft Abou Jahjah tegenwoordig in Libanon en lijkt de rol van de AEL uitgespeeld.

Eén minpunt in deze zaak: de slachtoffers van de vernielingen kunnen fluiten naar een schadevergoeding. De zaak kan overigens nog een staartje krijgen, want Abou Jahjah eist méér dan excuses van de politici die na de rellen te snel het proces van de AEL hebben gemaakt. Mogelijk krijgen expremier Guy Verhofstadt, ex-minister Tony Duquesne en ex-burgemeester Leona Detiège nog een proces aan hun broek. Maar dat zal wel aflopen met een sisser.

Laten we dit hoofdstuk dus afsluiten en overgaan naar het volgende etnische verhaal. Na het busincident van donderdag op het Astridplein, waarbij een chauffeur in elkaar werd geslagen door enkele jongeren, zijn twee tieners van Marokkaanse origine uit Borgerhout aangehouden en in een gesloten instelling geplaatst. Uit de moeizaam verlopende verhoren is tot nu toe niets opgeborreld dat ook maar enigszins op een motief lijkt. Met andere woorden: dit geweld kwam er zomaar, uit verveling of frustratie, of gewoon voor de lol.

Wat moeten we hier nu mee? Filip Dewinter had vrijdag meteen zijn antwoord klaar: neem zulke jongens de Belgische nationaliteit af en stuur ze terug naar Marokko. Daarmee scoort hij bij zijn achterban, terwijl hij goed weet dat hij pure onzin verkondigt. Al is het maar om de eenvoudige reden dat Marokko hen als Belgen beschouwt en hen nooit zal 'terugnemen', aangezien velen van hen zelfs nog nooit in Marokko zijn geweest.

In Nederland staan ze in dit debat al een stuk verder. Eerder schreef ik al over de harde politieke uitspraken na incidenten met jongens van Marokkaanse origine in Gouda. En nu zegt het socialistische Kamerlid Hans Spekman in Vrij Nederland: "De Marokkanen die niet willen deugen, moet je vernederen voor de ogen van hun eigen mensen." Spekman geeft de rechtse politicus Geert Wilders gelijk, die pleit voor werkstraffen op straat in boevenpak. Hij zegt er wel meteen bij dat Wilders en andere radicalen misbruik maken van de incidenten om hele etnische groepen tegen elkaar op te zetten. En dat klopt. Door Wilders & co voelt de overgrote meerderheid van keurige mensen van Marokkaanse origine zich ook uitgekotst. Dat is uiteraard totaal contraproductief, want we moeten het probleem van de normloze jongens samen oplossen.

Publieke vernederingen, is dat het succesrecept? De methode lijkt middeleeuws en alleen te overwegen als andere technieken niet tot verbetering van de situatie leiden. Maar de argumenten van Hans Spekman snijden wel hout. Voor de Marokkaanse jongens is status het hoogste goed. Door baldadig gedrag kunnen ze die status in hun milieu verhogen. Om waarschuwingen of boetes van de politie moeten ze alleen maar lachen. En van een celstraf gaat hun reputatie omhoog in plaats van omlaag. Wil je hen dus écht straffen, dan moet je ze publiekelijk in hun hemd zetten, zodat ze bij een volgende gelegenheid twee keer nadenken voordat ze de boel op stelten zetten.

Laten we het debat voeren in plaats van onze kop in het zand te steken. Dat is de les die Nederland ons leert.

Gazet van Antwerpen, 2008.10.21Lex MOOLENAAR

UP

Onderzoek tegen organisatoren neonaziconcerten

VEURNE - De federale politie heeft vandaag drie verdachten opgepakt in het kader van een onderzoek naar de organisatie van een reeks neonaziconcerten. Bij de verdachten, uit Antwerpen, Bocholt en Gullegem, vond telkens een huiszoeking plaats. Er werden computers en documenten in beslag genomen. De drie werden in de namiddag weer vrijgelaten.

Het federaal parket voert al langer een onderzoek naar de neonaziconcerten in het kader van inbreuken op de

antiracismewet. Zo werden eerder al beelden in beslag genomen die een Duitse undercoverjournalist maakte tijdens een concert op 19 april in Bellegem.

Afgelopen weekend hield de extreemrechtse organisatie Blood and Honour een nieuw concert in Diksmuide. Er werden heel wat mensen gecontroleerd en agenten in burger stelden toen ook inbreuken vast op de racismewet.

De federale gerechtelijke politie van Veurne voerde dinsdagochtend dan huiszoekingen uit in Bocholt, Antwerpen en Gullegem, met steun van collega's uit Kortrijk. De drie personen die werden opgepakt, worden ervan verdacht de concerten in Diksmuide en Bellegem te hebben georganiseerd.

Het federaal parket benadrukt de goede samenwerking tussen de lokale en federale politie, het gerecht en de inlichtingendiensten. Zowel de militaire inlichtingendienst als de staatsveiligheid speelden volgens het parket immers een cruciale rol omdat er rond de neonaziconcerten en het milieu waarin ze plaatsvinden, een sfeer van geheimhouding hangt.

Er werd bovendien een beroep gedaan op de centrale dienst terrorisme van de federale politie. Het Coördinatieorgaan voor Dreigingsanalyse (OCAD) werd ook op de hoogte gehouden.

Het verdere onderzoek zal zich volgens het federaal parket nu vooral toespitsen op de analyse van in beslag genomen documenten en computers.

De onderzoeksrechter heeft 's namiddags beslist om de drie verdachten niet aan te houden. Een van de verdachten werd wel overgebracht naar de gevangenis van Antwerpen. De man zou zijn voorwaarden niet nageleefd hebben onder dewelke hij vrij was. Zo had hij zich niet aangeboden voor een enkelband.

Dat de drie werden vrijgelaten, betekent niet dat ze niet zullen vervolgd worden, aldus het federaal parket.

De Standaard, 2008.10.21, hrt

UP

Open grenzen in mei 2009

BRUSSEL - Binnen de Europese Unie geldt in principe het vrij verkeer van werknemers. Maar bij de toetreding van de tien nieuwe EU-landen, in 2004, en nadien met Roemenië en Bulgarije (in 2007), werd een overgangsregeling ingevoerd. Daardoor hebben inwoners uit bijvoorbeeld Polen of Letland toch nog een arbeidsvergunning nodig om in ons land te komen werken.

Sinds 2006 is de aanvraagprocedure wel versoepeld, om de invulling van knelpuntberoepen mogelijk te maken.

Die overgangsregeling loopt in mei 2009 af. Dan staan de grenzen van onze arbeidsmarkt in principe open voor alle Europeanen, zoals dat bijvoorbeeld al jaren het geval is in Groot-Brittannië. De regering-Leterme zou in extremis nog een verlenging tot 2010 kunnen doorvoeren, maar zo'n beslissing zou niet erg consistent zijn met de passage in de regeerverklaring waarin voor een actieve politiek van economische migratie wordt gepleit.

De instroom van 'buitenlandse' werknemers, nu al goed voor meer dan 200.000 jobs per jaar, zal dus nog toenemen.

De Standaard, 2008.10.21, (jir)

UP

Rechter acht aanzetten tot rellen niet bewezen

Dyab Abou Jahjah en zijn gewezen rechterhand Ahmed Azzuz waren in eerste aanleg veroordeeld tot een gevangenisstraf van één jaar. De rechter zag in de twee voormalige kopstukken van de Arabisch Europese Liga (AEL) de grote aanstokers van de rellen in Borgerhout op 26 november 2002. Het hof van beroep maakte de straf van Abou Jahjah en Azzuz ongedaan.

De onlusten in Borgerhout braken uit na de moord op Mohammed Achrak. De 27-jarige islamleraar werd doodgeschoten door een bejaarde buurman. Vervolgens trokken allochtone jongeren woedend de straat op. Her en der sneuvelen autoruiten, bushokjes en etalages.

Abou Jahjah arriveerde pas in Borgerhout toen de onrust al een tijdje aan de gang was. Volgens de kroongetuige, een agent van Marokkaanse afkomst, zweepte de AEL-leider de jongeren op. "Laat u niet doen door de politie, er is maar één God, Allah genaamd", zou Abou Jahjah volgens de agent hebben geroepen. "Blijf samen, samen zijn we sterk tegen de politie. Zij zijn de oorzaak van de dood van onze broeder. Vecht terug."

De raadsheren van het hof van beroep bleven geloof hechten aan die getuigenis. Ze achtten het bewezen dat de AEL-kopman aanzette tot weerspanning tegen de politie. Alleen werd Abou Jahjah vervolgd voor het uitlokken van

vernielingen, en niet voor het aanzetten tot weerspanningheid. Bijgevolg kan hij daar dus ook niet voor veroordeeld worden, aldus het hof van beroep. Vrijspraak dus, zowel voor Abou Jahjah als voor Azzuz. Ook voor smaad aan het adres van politiechef Luc Lamine werd Abou Jahjah vrijgesproken.

De Morgen, 2008.10.21, Jeroen Verelst

[UP](#)

Uitgewezen Ecuadoriaan komt terug naar België

Brussel | Rothman Salazar, de 19-jarige Ecuadoriaan die in augustus na een lange procedureslag werd uitgewezen naar Quito, heeft een studentenvisum gekregen voor ons land. Zo kan hij met zijn familie worden herenigd.

Papis Tshimpangila, de advocaat van Salazar, bevestigt dat zijn cliënt aan alle voorwaarden voldoet voor een studentenvisum. "Hij is ingeschreven aan een onderwijsinstelling, beschikt over opvang in ons land en heeft geen misdrijven begaan."

Na zijn tragische uitwijzing afgelopen zomer ging het snel bergaf met Rothman Salazar. Maar nu zijn visum- aanvraag is gehonoreerd, heeft hij volgens zijn advocaat nieuwe hoop.

Het was de moeder van Rothman Salazar die een visum had aangevraagd voor haar zoon, opdat hij zijn opleiding informatica kon afmaken. Voor zijn uitwijzing eind augustus had Salazar zich nog ingeschreven aan een hogeschool en inschrijvingsgeld betaald. Op die manier hoopte de familie alsnog een verblijf te kunnen afdwingen.

Rothman Salazar werd op 14 augustus opgepakt bij een identiteitscontrole. Omdat hij geen geldige verblijfspapieren kon voorleggen, werd hij ter beschikking gesteld van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Het was het begin van een lange procedureslag.

Salazar kwam zes jaar geleden aan in België met zijn moeder, zijn broer en zijn zussen. In 2006 diende hun advocaat al eens een verzoek tot regularisatie in, maar DVZ verwierp alle aanvragen, behalve die van zijn moeder, op basis van medische redenen. Een van Salazars zussen kreeg later papieren omdat ze in de diplomatie werkt.

Een uitwijzingsbesluit verhinderde de jongen niet om zijn middelbare studie elektromechanica met succes te voltooien. Hij raakte perfect geïntegreerd en spreekt verschillende talen.

Na een klacht bij de raadkamer door Salazars advocaat werd de uitwijzing nog even tegengehouden, tot DVZ zou hebben geoordeeld over een nieuwe regularisatieaanvraag op basis van medische redenen.

De door het Leuvense UZ Gasthuisberg vastgestelde psychologische problemen werden echter niet voldoende groot geacht. De jongeman werd daarop bij nacht en ontij in Amsterdam op een vliegtuig naar Quito werd gezet.

De Morgen, 2008.10.21, Sue Somers

[UP](#)

Abou Jahjah en Lamine: één front

DE PROTAGONISTEN VAN ZES JAAR GELEDEN HEBBEN HEEL WAT GEMEEN

WALTER ZINZEN keek maandagavond met verwondering naar het discussieprogramma Phara, waar Luc Lamine en Dyab Abou Jahjah een beschaafd gesprek voerden, terwijl aan hun confrontatie zes jaar geleden nog traangas te pas kwam.

Het was een hallucinant zicht maandag bij Phara: Dyab Abu Jahjah en Luc Lamine, de twee protagonisten van zes jaar geleden, keuvelden beschaafd en vriendelijk over de vrijspraak van Dyab eerder op de dag. Kennelijk beseften ze niet (of deden ze alsof) hoeveel hen bindt. Dat bleek vooral toen Luc Lamine probeerde Dyab Abou Jahjah ervan te weerhouden een klacht in te dienen tegen zijn belagers. 'Waardigheid', zo sprak Lamine, 'waardigheid in de overwinning' dat is wat de gewezen voorzitter van de AEL nu moest betrachten. Vergeten was dat Lamine zelf, nadat het gerecht hém had vrijgepleit van strafbare handelingen, met gigantische dwangsommen had geprobeerd alsnog zijn gram te halen. Journalisten, die hem in de voorgaande jaren van fraude en corruptie hadden beschuldigd, wou hij op die manier bestraffen voor hun leugenachtige publicaties. Begrijpelijk was het wel en ik heb hem hier toen ook verdedigd. Even goed was het wijs om van die schadeclaims af te zien en zich te hullen in de pij van de waardigheid. Wellicht vindt ook Dyab Abou Jahjah ooit die wijsheid, maar als hij toch bij zijn voornemen blijft , verdient hij onze steun. Want het is nogal wat, waarvan hij - geheel ten onrechte is nu vastgesteld - is beschuldigd.

Dat hij in de eerste plaats denkt aan de toenmalige premier is niet verrassend. Verhofstadt heeft Dyab Abou Jahjah en de AEL in het parlement, voor het oog van de hele natie, beschuldigd van criminele activiteiten, van pogingen om sommige wijken in Borgerhout af te sluiten voor de politie, zonder daarvoor ook maar het begin van een bewijs te leveren. Brice De Ruyver, de gewezen veiligheidsadviseur van Guy Verhofstadt, maakt er zich wat al te makkelijk vanaf door te wijzen op de vrije meningsuiting, die ook geldt voor de eerste minister. De premier las geen opiniestuk voor, maar presenteerde zijn beschuldigingen als vaststaande feiten.

De aantijgingen waren evenwel zo zwak dat Dyab Abou Jahjah er zelfs nooit voor vervolgd is. Kennelijk hebben de premier en zijn adviseur zich toen laten leiden door 'informatie' uit gerechtelijke en politiekringen, die op niets

gebaseerd was maar wel verspreid werd met de bedoeling de AEL en haar voorzitter uit te schakelen. Waarmee ze precies dezelfde fout maakten als de journalisten, die beweerden dat er bij Dyab Abou Jahjah wapens waren gevonden, dat hij zich schuldig had gemaakt aan het witwassen van misdaadgeld, kinderporno en nog wat van die kleinigheden.

Hier wordt het parallellisme met de zaak Lamine pas echt goed duidelijk. Ook Lamine is door sommige journalisten in de zeik gezet. Ook hij kreeg nooit de kans zijn versie van de feiten te geven. En vooral: ook hij werd onderuit gehaald door collega's in het politiecursus, die hem wilden uitschakelen via malicieuze lekken aan de pers. De vraag is alleen: waarom laten journalisten zich keer op keer misbruiken? Waarom zijn ze zo goedgelovig als 'bronnen' bij parket en/of politie hen verhaaltjes in de oren fluisteren? Waarom wijken ze af van stelregel nummer één dat alles bevestigd moet worden door twee onafhankelijke bronnen? Is het vol te houden dat dit alles gebeurt in de genadeloze concurrentiestrijd om scoops, maar wel te goeder trouw? En vooral: waarom ontbreekt het ze aan de moed, ja, de waardigheid, hun excuses aan te bieden als blijkt dat hun publicaties onjuist waren?

Het roept nare herinneringen op aan wat gebeurd is na de moord op Joe Van Holsbeeck. Vrijwel zonder uitzondering wezen de media toen, op gezag van het Brussels parket, met een beschuldigende vinger naar de Marokkaanse gemeenschap. Toen bleek dat de moordenaars geen Marokkanen, maar Polen waren, bleef het oorverdovend stil. Hoewel een grote groep medeburgers collectief was gevisieerd kon er geen woord van excuus af. Sterker: het klakkeloos nabauwen van wat Jos Colpin te vertellen had, werd als een daad van goede journalistiek bestempeld. Met Dyab Abou Jahjah gebeurt nu hetzelfde. De haat tegen zijn persoon is zo groot dat zowel Brice De Ruyver als sommige journalisten liever doodvallen dan hun ongelijk toe te geven. Dyab Abou Jahjah zelf zoekt de verklaring elders (DS 10 oktober): hij is maar een 'makak' en makakken zijn geen verontschuldigen waard. Dat zijn opponent Luc Lamine hetzelfde is overkomen bewijst - naar ik hoop - dat hij zich vergist. Het is immers, zo mogelijk, nog erger. O.m. Luc Huyse heeft er al vaker op gewezen: sommige journalisten vinden van zichzelf dat ze altijd 'goed bezig' zijn, zich nooit vergissen, altijd gelijk hebben en zich dus ook nooit hoeven te verontschuldigen.

Misschien moeten Luc Lamine en Dyab Abou Jahjah maar eens gezamenlijk een klacht indienen bij de Raad voor de Journalistiek (www.rvdj.be). In afwachting daarvan zou de Vlaamse Journalisten Vereniging een publieke verklaring kunnen afleggen om namens het hele gilde een woord van excuus te prevelen.

Ondertussen hebben de vijanden van zowel Lamine als Dyab Abou Jahjah maar mooi hun doel bereikt. Lamine is geen korpschef van de Antwerpse politie meer, Dyab Abou Jahjah is teruggekeerd naar Libanon. Zijn vaak controversiële standpunten zullen niet meer worden gehoord. Dat is een groot verlies. Hij had nog een belangrijke rol kunnen spelen in het politieke debat. De ingeslapen boel kunnen opschudden. Een politiek mandaat kunnen bekleden. Want democratie, meneer De Ruyver en collega's - journalisten, is naar het woord van Jos Geysels 'het georganiseerde meningsverschil'. Daar horen achterbakse manoeuvres en dolken in de rug niet bij. Geen twee maten en gewichten: wie altijd geroepen heeft dat het VB in het parlement en niet in de rechtszaal bestreden moet worden, moet ook de AEL spreekrecht gunnen. Dus meneer Dyab Abou Jahjah: komt u alstublieft maar snel terug naar België.

De Standaard, 2008.10.22, Walter Zinzen

UP

Alternatief voor opsluiting van kinderen van start

OLSENE - De peuter Caroline (14 maanden) is het eerste kind dat het land uit moet, maar toch niet in een gesloten centrum zit.

Caroline en haar ouders Daniel en Régilène zijn vorige week maandag, 13 oktober, door de politie opgepakt omdat ze geen geldige verblijfsdocumenten hebben en vervolgens naar een gewoon huis in Olsene (Zulte) gebracht. Ze zitten er niet achter tralies, maar hun vrijheid is toch enigszins beperkt. Een coach van de Dienst Vreemdelingenzaken werkt met hen aan hun 'vrijwillige' terugkeer.

Gisteren kregen ze burens: een roma-gezin uit Macedonië met een jonge baby, dat volgens de Dublin-akkoorden terug moet naar een ander Europees land. Mogelijk volgt morgen of overmorgen een derde gezin, dat net als het eerste Braziliaanse roots heeft.

Van dit derde gezin is voorlopig alleen de vader opgepakt, die beweert dat zijn vrouw en kinderen ook in ons land verblijven. Als ze gevonden worden, zullen ze ook naar Olsene verhuizen.

Al deze gezinnen zouden tot voor deze maand naar een gesloten opvangcentrum zijn gebracht. Nu wonen ze onder begeleiding van een coach in een huis, zodat hun gezinsleven niet verstoord wordt. Qua opvang is dat een enorme vooruitgang, ook voor het psychisch welbevinden van de kinderen. In Olsene zijn er drie zulke huizen, in Tubize zes, die voorlopig nog niet gebruikt worden.

Voor de federale minister van Migratie- en Asielbeleid, Annemie Turtelboom (VLD), en voor de Dienst

Vreemdelingenzaken die de coaches tewerkstelt, blijft het afwachten of het systeem zal werken. 'Het eerste gezin werkt goed mee en dat is een meevaller', zegt Geert Verbauwhede, die het Familie Identificatie- en Terugkeer Team (FITT) bij de DVZ leidt. 'We vliegen er met enthousiasme in, omdat we geloven dat dit beter is voor de gezinnen. De praktijk zal uitwijzen of het met andere gezinnen, met een andere achtergrond, even vlot zal verlopen.'

Zekerheid over een eerste succes zal er pas dinsdag zijn, als het eerste gezin echt op het vliegtuig stapt, zoals nu gepland is.

De Standaard, 2008.10.23, Veerle Beel

UP

'Phara' betaalt vliegtuigtickets Abou Jahjah

Laatavondshow ontkent exclusiviteit gekregen te hebben in ruil voor vergoeding vervoerskosten

Straffe tv op Canvas mag tegenwoordig wat kosten. Dyab Abou Jahjah zat maandagavond enkel en alleen in Phara, maar daarvoor moest het programma hem wel een retourtje Beiroet-Zaventem betalen. 'Het had me veel meer gekost als ik een cameraploeg naar Libanon had moeten sturen', verdedigt hoofdredacteur Kris Hoflack zich.

BRUSSEL | Het was een fantastische uitzending. Dyab Abou Jahjah werd geconfronteerd met Luc Lamine, destijds korpschef van de Antwerpse politie. Ook Tom Naegels, auteur van het onlangs verfilmde Los, ontbrak niet in de studio. 'Het is evident dat we de onkosten van onze gasten betalen', zegt de VRT.

Hoofdrolspeeler Dyab Abou Jahjah werd gisterochtend nog vrijgesproken voor het aanstoken van de rellen in Borgerhout in november 2002. Voormalig korpschef Luc Lamine liet op die bewuste avond als een standbeeld een scheldtirade van Jahjah over zich heen stromen. Tom Naegels pende schreef met Los een multicultureel liefdesverhaal tegen de achtergrond van diezelfde rellen.

Alleen, wat mooi is, kost vaak veel geld. De redactie van Phara regelde weken geleden al de afspraak met Abou Jahjah door met hem overeen te komen om zijn vliegtuigticket uit Libanon te betalen. Hoofdredacteur Kris Hoflack vindt daar geen graten in. "Heel wat van onze studiogasten laten zich oppikken met een taxi", zegt hij. "Voor een laatavondshow vind ik dat niet abnormaal. Het lijkt me evident dat wij de onkosten van onze gasten terugbetalen."

Vindt Hoflack dan niet dat er een klein verschil bestaat tussen enerzijds een taxirit van Gent naar Brussel en terug en anderzijds een vliegtuigticket Beiroet-Zaventem? "Ten eerste was het geen duur ticket, het kostte maar een paar honderd euro", zo zegt de hoofdredacteur. "Ten tweede was hij anders wellicht niet naar België gekomen. Dan had ik een hele ploeg - een reporter, een cameraman en een geluidsman - voor een interview met hem naar Libanon kunnen sturen. Dat had me veel meer gekost."

Hoflack vindt niet dat de VRT daarmee hetzelfde doet als bijvoorbeeld Story en Dag Allemaal, die weleens een kinderkamer of een reis betalen in ruil voor baby- of vakantiefoto's. "Soms vraagt iemand ons ook of we hem of haar voor een interview willen betalen. Daar doen we niet aan mee. Nog nooit hebben we betaald voor informatie. Dat doen die bladen wel als ze een kinderkamer laten bouwen. Wij betalen enkel de verplaatsingskosten van onze gasten." De hoofdredacteur van Phara ontkent dat er aan het betalen van het ticket ook een voorwaarde voor Abou Jahjah aan verbonden was: exclusiviteit voor de laatavondtalkshow van Canvas. "Alleen al het feit dat hij 's middags in Het journaal zat, spreekt dat tegen", zegt Hoflack.

Nochtans werd er gisteren op de redactieraad van de VRT fel gediscussieerd over de zogenaamde exclusiviteit voor Phara van Abou Jahjah, die weigerde te passeren in de studio van Terzake of van het radioprogramma Vandaag. "Geen commentaar", zo zei de voormalige leider van de Arabisch Europese Liga (AEL) toen we hem vroegen of de VRT zijn vliegtuigticket betaald had, maar hij gaf wel toe: "Ik heb Phara inderdaad mijn exclusiviteit beloofd."

"We overleggen bij de VRT elke dag wie in welk programma te gast is", legt Hoflack uit. "De Canvaskijkers hebben er niets aan als elke avond dezelfde mensen in zowel Terzake als in Phara zouden zitten. Ik geef toe: de ene keer verloopt zo'n vergadering amicaler dan de andere keer. Maar een beetje concurrentie is nooit ongezond. Daar worden al onze programma's alleen maar beter van."

De Morgen, 2008.10.22, Brecht Decaestecker

UP

AEL HOEFT OVER DE PERS NIET TE KLAGEN

POL DELTOUR vindt dat de media de AEL geen collectief 'sorry' verschuldigd zijn voor wat er allemaal over de organisatie is verschenen. Hij reageert daarmee op Walter Zinzen (DS 21 oktober).

AEL-kopstukken Dyab Abou Jahjah en Ahmed Azzuz zijn dus vrijgesproken voor het oproepen tot relschoppen op 26 november 2002 in Antwerpen. Volgens het hof van beroep bestaat er geen lineair verband tussen de (weliswaar opruiende) woorden die Abou Jahjah in het openbaar uitsprak, en de specifieke vernielingen van auto's en panden dezelfde dag. Tot daar de (voorlopige) gerechtelijke afsluiter van de befaamde AEL-zaak.

Meteen kondigt Abou Jahjah een tegenoffensief aan. Alvast toenmalig premier Guy Verhofstadt, diens veiligheidsadviseur Brice De Ruyver en gewezen Antwerps burgemeester Leona Detiège mogen zich aan klachten verwachten. In essentie voerden zij een politiek proces tegen een eerbare beweging, heet het. Walter Zinzen drijft die redenering in De Standaard van gisteren, woensdag, nog verder door. Want ook de pers heeft boter op het hoofd, schrijft hij. Door veel te makkelijk mee te gaan in het politiek-gerechtelijk complot tegen Abou Jahjah & Co.

Het is niet de eerste keer dat Walter Zinzen ex-collega's op de korrel neemt. En meteen ook de journalistenbond VVJ tot de orde roept. Van de VVJ wordt in het bijzonder verwacht dat ze 'een publieke verklaring aflegt om namens het hele gilde een woord van excuus te prevelen'. Maar hoeft dat wel - en wel zo onmiddellijk? Kan het niet zijn dat de media hun werk juist heel behoorlijk hebben gedaan, ook al werd er bijwijken dan eens ingegaan tegen de hoogstpersoonlijke gevoeligheden en opinies van Walter Zinzen en Abou Jahjah?

Eerder laakte Walter Zinzen ook al de berichtgeving rond de moord op Joe Van Holsbeeck (waarbij op zeker moment de toen nog niet geïdentificeerde daders als Marokkanen werden bestempeld) en de zaak-Lamine (genoemd naar de voor fraude en corruptie vervolgte Antwerpse politiecommissaris die op zijn beurt door het gerecht is vrijgesproken). Het is hoe dan ook jammer dat Zinzen die dossiers zo aan elkaar bindt. De verschillen ertussen zijn te belangrijk om er zomaar één forse veroordeling van de journalisten uit te distilleren. Vlak na de moord op Joe Van Holsbeeck bijvoorbeeld verklaarde niemand minder dan het Brusselse parket dat de daders in Noord-Afrikaanse kringen werden gezocht. Verklaring die eerst door de media werd weergegeven om kort nadien, bij de aanhouding van de echte (Poolse) doders, kordaat te worden gecorrigeerd. De zaak-Lamine draaide rond een kluwen van min of meer (on)geoorloofde afwending van gemeenschapsgeld - via kredietkaarten en anderszins - en had bijgevolg ook weer een heel eigen inhoud en dynamiek. Correcte analyses - zeker over complexe aangelegenheden - zijn niet gebaat met amalgame, dat moet Walter Zinzen als voormalig journalist toch bij uitstek beseffen.

De essentie van zijn mediakritiek komt erop neer dat journalisten zich 'keer op keer laten misbruiken' door malicieuze bronnen bij de politie of een parket. Ook in het AEL-dossier zou dat het geval zijn geweest. Maar kan men nog van 'manipulatie door een gerechtelijke bron' spreken als achtereenvolgens de Antwerpse politie, het Antwerpse parket, een raadkamer en de Antwerpse correctionele rechtbank tot de slotsom komen dat Abou Jahjah wél boter op het hoofd had die 26ste november 2002? Kan men wel van eenzijdige berichtgeving spreken als Dyab Abou Jahjah en Ahmed Azzuz zelf ten overvloede in de media de kans hebben gekregen om hun verhaal te vertellen, om hun versie van de feiten te geven? En was de berichtgeving over AEL dan zo gemanipuleerd en eenzijdig, als je ziet hoe royaal kranten en omroepen de voorbije dagen aandacht besteedden aan de vrijspraak van de AEL-kopstukken door het Antwerpse hof van beroep. Met prominente zendtijd en krantenaandacht voor de eigen reactie van Abou Jahjah daarbovenop.

De kritiek van Walter Zinzen op de 'eenzijdigheid' van journalisten in sommige dossiers krijgt op die manier zelf een eenzijdig karakter. Wat hem lijkt te storen, is dat er sowieso aandacht aan een bepaald nieuwsfeit - zelfs aan een bepaalde stellingname - wordt besteed. Over de aantijgingen tegen AEL hadden we eigenlijk met zijn allen beter gezwezen, althans tot op het moment dat het Antwerpse hof van beroep Abou Jahjah en Azzuz definitief witwaste. Zegge en schrijf zes jaar na datum. Bij wijze van alternatief hadden journalisten nog meer goodwill en aandacht voor de beweging kunnen en moeten tonen. Volgens Zinzen hadden journalisten van in het begin al brandhout moeten maken van de positie van de politieke en gerechtelijke autoriteiten.

Laat dit nu net ingaan tegen de roeping van elke rechtgeaarde journalist. Die vindt het nu eenmaal zijn rol om tijdig, onpartijdig en tegelijk kritisch te berichten over de dingen die gebeuren. Laat dit ook ingaan tegen de rechtspraak van het Europese Mensenrechtenhof, dat al lang geleden besliste dat nieuwsmedia het recht hebben om te berichten over lopende gerechtelijke dossiers - zij het op voorwaarde dat dit met het gepaste evenwicht en nuance gebeurt. Wat, zoals gezegd, in de AEL-affaire absoluut het geval is geweest.

Twee jaar geleden sprak de VVJ haar steun uit aan drie journalisten van Gazet van Antwerpen, die door de voormalige Antwerpse politiecommissaris Luc Lamine met enorme schadeclaims waren bedacht nadat Lamine buiten vervolging was gesteld voor dysfuncties en betwistbare uitgaven in zijn politiecorps. De VVJ beklemtoonde toen dat een krant en haar journalisten het recht hebben om vragen te stellen en stellingen te ontwikkelen. Luc Lamine trok hierop zijn schadeclaims in - een daad die hem enorm siert.

Het zou ook Walter Zinzen sieren om zijn oorlogsjargon aan het adres van zijn ex-collega's even op te bergen. Missers daargelaten, doen ze hun werk over het algemeen zeer behoorlijk. Dat was en is ook in de AEL-zaak, de zaak-Lamine en het dossier-Van Holsbeeck het geval. Het alternatief is dat de media een soort van journalistiek correct denken wordt opgelegd waar niemand - en de burger nog het minst - mee is gebaat.

Pol Deltour is nationaal secretaris van de journalistenbond VVJ/AVBB

De Standaard, 2008.10.23

UP

Asielzoekers leren trampen, bussen en treinen

Vlaamse Stichting Verkeerskunde start met unieke opleiding in opvangcentrum Kapellen

Een tram, bus of trein nemen: het is niet zo evident voor wie als vreemdeling in Vlaanderen belandt. Daarom organiseert de Vlaamse Stichting Verkeerskunde een unieke cursus om asielzoekers te leren hoe ons openbaar vervoer werkt.

Zo'n 450 mensen worden opgevangen in het centrum voor asielzoekers in Kapellen. Omdat de bewoners snel wisselen, verblijven er per jaar zo'n duizend mensen in het centrum, dat zich gespecialiseerd heeft in de opvang van nieuwkomers. 'En die gebruiken allemaal het openbaar vervoer voor hun verplaatsingen', vertelt George Vergauwen, directeur van het asielcentrum in Kapellen.

Maar heel dikwijls gaat het om mensen die nog nooit in West-Europa zijn geweest. Daarom kunnen ze wat begeleiding gebruiken als ze op trein, tram of bus stappen. De Vlaamse Stichting Verkeerskunde biedt voortaan een cursus 'Iedereen op de Bus' aan. In die cursus, die een dag duurt, leren de nieuwkomers niet alleen hoe ze informatie kunnen vinden over tram en bus, waar ze een ticket kunnen kopen of hoe ze een reisroute kunnen uitstippelen. Ze leren er ook de -meestal ongeschreven- regels en gewoonten die op tram en bus gelden. Regels als: je mag niet eten, drinken of roken op het openbaar vervoer; je mag niet te veel lawaai maken, niet roepen of luid telefoneren, en als alle plaatsen bezet zijn, sta je op voor ouderen, mensen met een handicap of zwangere vrouwen.

Katrien Backx en Bart Busschaert zijn de lesgevers. Vooral de zaken van culturele aard zijn vaak moeilijk te vatten voor hun leerlingen, zeggen ze. 'Alleen al het feit dat de bus op vaste tijdstippen aan vaste haltes stopt, is soms moeilijk voor de cursisten', klinkt het.

Svetlana Oleshkevitch uit Kazachstan woont al acht jaar in België. Ze heeft ondertussen al zowat overal gewoond, in Brussel, in Wallonië en nu dus in Kapellen. Toch heeft ook zij nog nieuwe dingen geleerd uit de cursus. 'Over kortingen. Ik wist niet dat een ticket voor tram of bus goedkoper is als je het in een winkel koopt en niet bij de chauffeur. En vooral over mijn kinderen. Ik heb een dochter van 7,5 jaar. Ik wist niet dat ze tot negen uur 's morgens moet betalen op de trein.'

Bagdat Osmanova komt uit Tsjetsjenië. Zij heeft vooral geleerd hoe ze haar reisroute kan plannen en de aankomsttijden kan checken via het internet. Beide vrouwen zijn alvast enthousiast over de lessen.

Het Nieuwsblad, 2008.10.23, Jozef Leysen

UP

Laat mensen zonder papieren niet de dupe zijn van onenigheid

Zes CD&V-PARLEMENTSLEDEN betreuren dat er nog geen akkoord is over het asiel- en migratiebeleid. Ze roepen de regeringspartijen op om de ideologische verschillen die er onmiskenbaar bestaan snel te overbruggen.

De problematiek rond het asiel- en migratiebeleid heeft ons de laatste maanden nauwelijks losgelaten. De laatste weken werden weliswaar in beslag genomen door de financiële crisis, maar het ontbreken van een akkoord in de beleidsverklaring van 14 oktober bracht het thema opnieuw prominent naar voor.

In deze thematiek moeten belangrijke beleidskeuzes worden gemaakt die een grondige afweging en discussie vragen. Dit is des te belangrijker aangezien een globaal beleid inzake migratie moet nagestreefd worden. Migratie is immers een veelzijdig fenomeen. Verschillende dossiers beïnvloeden elkaar en kunnen niet geïsoleerd worden. De humanitaire regularisatie is - naast economische migratie - een belangrijk deel van dit pakket. Maar ook gezinshereniging, studentenmigratie, nationaliteitswetgeving en dies meer worden er in opgenomen.

In Vlaanderen eisen we van nieuwkomers dat ze een inburgeringstraject volgen, maar in de Belgische realiteit kan je nog steeds de nationaliteit verkrijgen zonder één van de landstalen te spreken. Vanuit het buitenland is het soms gemakkelijker om Belg te worden dan om een visum te verkrijgen. De nationaliteitswet moet bijgevolg migratieneutraal gemaakt worden.

De voorbije jaren zien we een opvallende stijging van de immigratie via gezinshereniging. Niet zelden komen deze gezinsleden na verloop van tijd ten laste van de gemeenschap. Een inkomensvereiste van de partner die in België verblijft, kan het aantal gevallen beperken waarin beroep moet worden gedaan op financiële steun vanuit de overheid. Schijnhuwelijken zijn een andere weg om verblijfsrecht in ons land te verkrijgen. De versnipperde aanpak van dit fenomeen of erger nog, het negeren van deze praktijken, is niet langer houdbaar. De aanpak van schijnhuwelijken wacht al jaren op een goed gecoördineerd beleid.

De bedoeling is dat een globaal en evenwichtig akkoord bereikt wordt dat moet leiden tot een duidelijk, objectief en menselijk asiel- en migratiebeleid.

Vooraf de discussie rond de regularisatie haalde de voorbije weken de pers. CD&V heeft het systeem van regularisaties waar een sfeer van willekeur en politisering heerste steeds bekritiseerd. Zowel in het verkiezingsprogramma, als in het regeerakkoord engageerde CD&V er zich dan ook toe om meer transparantie te bekomen bij de behandeling van individuele regularisatiedossiers.

We pleiten wel voor duidelijkere criteria, maar niet voor een collectieve regularisatie. Het moet gaan om een evenwichtig en objectief systeem op basis van individuele regularisatiedossiers dat duidelijk en humaan is, maar geen nieuw migratiekanaal creëert of een onbeheersbaar aanzuigeffect op nieuwe migranten heeft. CD&V pleit tegelijkertijd voor een snelle asielprocedure en een humaan doch effectief uitwijzingsbeleid. Dit is immers de beste garantie om regularisaties naar de toekomst toe te voorkomen.

Nu blijkt dat de ideologische verschillen binnen de regering tot uiting komen in de discussies over asiel en migratie. Het is echter van groot belang dat snel een akkoord wordt bereikt omtrent deze materie die heel wat mensen op een heel indringende wijze aanbelangt. Dit akkoord kan alleen maar gesloten worden wanneer afstand wordt genomen van extreme standpunten. Niet alle mensen zonder papieren zullen of kunnen geregulariseerd worden. Het openstellen van de grenzen is geen optie. Wanneer het asiel- en migratiebeleid tekortschiet, kunnen we niet langer dulden dat men mensen zonder papieren zomaar in de kou laat staan.

CD&V roept alle betrokken partijen dan ook op om eerstdaags in een sereen debat knopen door te hakken en het regeerakkoord op dat vlak uit te voeren. Realistische menselijkheid brengt ons verder dan ideologische onenigheid.

Nahima Lanjri is senator (CD&V)

Leen Dierick is volksvertegenwoordiger (CD&V)

Sabine de Bethune is senator (CD&V)

Dirk Claes is senator (CD&V)

Hilâl Yalçın is volksvertegenwoordiger (CD&V)

Els Schelfhout is senator (CD&V)

De Standaard, 2008.10.23

[UP](#)

Politie controleert op overlast

SINT-TRUIDEN - De lokale politie heeft gisteren een controle uitgevoerd op overlast op verschillende plaatsen in het centrum van Sint-Truiden. De acties vonden plaats op de Tiensevest, Naamsevest, in de stationsomgeving, in het stadspark, aan jeugdcentrum DeTochtgenoot en andere plaatsen in en rond het stadscentrum. Er werden vijftig personen gecontroleerd. Vier Indiërs werden aangehouden omdat ze illegaal in het land verbleven. Op bevel van de dienst Vreemdelingenzaken moesten ze het land verlaten. Een Indische persoon stond geseind en werd opgesloten in de gevangenis in Hasselt. Voorts werden nog drie personen aangetroffen die drugs op zak hadden.

Het Nieuwsblad, 2008.10.23, (res)

[UP](#)

PS protesteert tegen 'leugens' Turtelboom

BRUSSEL - De Franstalige socialisten hebben woensdag geprotesteerd tegen wat ze beschouwen als leugens van minister van Migratie en Asielbeleid Annemie Turtelboom (Open VLD), die in de krant La Libre Belgique suggereerde dat de PS een massale regularisatie van sans-papiers wil.

De regularisatiecriteria die worden geëist door PS en CDH 'kunnen zo uitgebreid zijn dat er een massale regularisatie is', zei Turtelboom woensdag in La Libre.

Leugens, vinden de Franstalige socialisten, die naar eigen zeggen 'simpelweg' eisen dat het regeerakkoord wordt uitgevoerd. 'Concreet wil de PS een omzendbrief met duidelijke en precieze criteria voor de regularisatie (lange procedures, duurzame lokale verankering), zodat er een einde komt aan de willekeur die momenteel bestaat', klinkt het.

'Het is door de incoherente politiek van de Vlaamse liberale ministers dat bepaalde sans-papiers, die al enkele maanden in ons land verblijven, zijn geregulariseerd omdat ze deelnamen aan een hongerstaking. Dat moedigt enkel nieuwe hongerstakers aan', voegt de partij nog toe.

De PS betreurt de houding van de liberalen. 'Ze weigeren om een regeerakkoord toe te passen en blokkeren elke

mogelijkheid voor een akkoord omtrent de omzendbrief voor regularisatie.'

Bovendien 'geven de liberalen zich over aan schandelijke chantage door twee categorieën in de bevolking tegenover elkaar te plaatsen (de sans-papiers en de stempelaars)', zegt de PS nog, als reactie op verklaringen van Turtelboom, die de activering van werklozen koppelt aan de economische migratie.

De Standaard, 2008.10.23, dsl

UP

Schijnhuwelijk onder de loep

Rijswijk - De Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) zal voortaan strenger toezien op zogenoemde schijnhuwelijken. De echtverbintenis tussen Nederlanders en immigranten zal na een jaar opnieuw worden getoetst als er vermoedens bestaan dat alleen het jawoord aan elkaar is gegeven voor een verblijfsvergunning.

Ook komt er een soort trajectcontrolesysteem voor immigranten waarbij fraude met uitkeringen, ongeoorloofd inkomensverlies en criminaliteit automatisch aan het licht worden gebracht. Verlies van de verblijfsvergunning is het mogelijke gevolg. Dat maakte IND-directeur Peter Veld bekend aan deze krant.

Dumpen

De nieuwe aanpak van schijnhuwelijken werd afgelopen jaar in de regio Haaglanden uitgetoetst. Het leidde tot 25 procent meer ontdekkingen bij verdachte stellen. Controle vond eerder eerder bijna alleen plaats bij aanvraag van de verblijfsvergunning, zodat 'stellen' elkaar daarna stiekem konden dumpen. Nu zal controle ook in de verlenging gaan plaatshebben. "Het is makkelijker om na een jaar te kijken of de relatie wel echt is, omdat het stel dan een geschiedenis heeft die je kunt onderzoeken", legt Veld uit. Zo zal de IND bijvoorbeeld controleren of het stel nog wel op hetzelfde adres woont.

In het uiterste geval zal de vreemdelingenpolitie een huisbezoek doen. De methode wordt komend jaar over de rest van het land uitgerold. De verfijning van de controle op immigranten en hun verblijfsvergunningen is mede het gevolg van een internationaal onderzoek naar de relatie tussen immigratie en criminaliteit, uitgevoerd door het GDISC, een samenwerkingsverband van directeurs van Europese immigratiediensten. Het rapport is deze week openbaar geworden.

Het onderzoek toonde aan dat Nederland voorop loopt met gebruik van databanken. De bouw van een trajectcontrole voor immigranten borduurt daarop voort. Het zorgt voor een automatisch alarm als een immigrant opduikt in de politie-, gemeente- of sociale dienstregisters. "We willen nu eenmaal geen mensen in ons land, die daar geen recht op hebben", zegt Veld.

De Telegraaf, 2008.10.23, Dennis Naaktgeboren en Jouke Schaafsma

UP

Vreemde arbeiders

Volksvertegenwoordiger Hans Bonte heeft het zeer moeilijk met de volgens hem 200.000 vreemde werknemers, ook uit EU landen, vooral dan Polen, die hier aan lage lonen in het zwart (5 euro per uur) komen presteren en het failliet van heel wat van onze werkgevers tot gevolg hebben. Hij vergist zich. In de eerste plaats zouden we ons moeten verheugen dat werknemers uit EU-landen, die gebruik maken van het recht op vrij verkeer van werknemers, of in het kader van het vrij verkeer van diensten, hier komen presteren. Er is immers, ook nu, niettegenstaande alle alarmkreten een zeer groot tekort aan werkkrachten. Dat zal toenemen omwille van de vergrijzing van de bevolking. In de tweede plaats geldt de Belgische wetgeving en de lonen van de algemeen verbindend verklaarde CAO's voor alle werknemers, die hier worden tewerkgesteld, op gevaar van zware strafsancities. Het wetgevend apparaat is er meer dan voldoende. Voor de rest is er de rol van de sociale inspectie. Deze dient krachtadig op te treden en doet dat. Daarbij valt op dat zwartwerk geen monopolie is van buitenlanders. Hoeveel overuren worden er in de bouw legaal uitbetaald, ook aan Belgische werknemers? Zwartwerk is voor 95procent Belgisch. Werknemers uit andere landen, die hier onvoldoende betaald worden, kunnen hun zaak inleiden bij de Belgische arbeidsrechtbanken en de Belgische vakbonden zijn daartoe bevoegd. Hoofdelijke aansprakelijkheid van de hoofdaannemer is inderdaad wenselijk en bestaat reeds o.m. in Duitsland. Kan de volksvertegenwoordiger echter in eigen boezem kijken, zonder de xenofobische toer op te gaan.

De Standaard, 2008.10.23, Roger Blanpain

UP

We kunnen Blood and Honour wél stoppen

Raf Jaspers stelt maatregelen voor om optredens van Blood and Honour onmogelijk te maken.

Er zijn nu al mogelijkheden te over en met een weldoordachte wetwijziging kunnen we geheime concerten in privézaal al helemaal de baas

Raf Jaspers is advocaat van het Progresss Lawyers Network en is gespecialiseerd in antiracismezaken. Het parket deed huiszoekingen bij leden van het neonazistische Blood and Honour. Drie mannen werden opgepakt omdat ze ervan verdacht worden het concert georganiseerd te hebben zaterdag in Diksmuide. Raf Jaspers gaat de juridische mogelijkheden na om B&H-concerten uit België te weren.

Het federaal parket heeft eindelijk opgetreden tegen Blood and Honour (B&H). De organisatoren van het concert in Diksmuide werden ondervraagd en zullen vervolgd worden voor racistische inbreuken. Undercoveragenten waren geïnfiltreerd tussen de neonazi's. De oproep die antifascistische personaliteiten vorige week in deze krant publiceerden, heeft gevolg gehad. Maar het concert had wel plaats en de vraag is of de juridische middelen aanwezig zijn om niet alleen na het concert maar ook voor en tijdens tussenbeide te komen.

Uit beelden van de concerten blijkt dat er reden genoeg is om de concerten te verbieden. De overheid zegt altijd dat zij niet kan optreden tegen dit soort privéconcerten zolang de openbare orde niet verstoord is. Minister van Justitie Van Deurzen wil daarom de politie meer middelen geven en ik begrijp dat de politie gebruik zou mogen maken van de bijzondere opsporingsmethoden observatie, infiltratie en informantenwerking. Is dat de oplossing? Zoals het optreden in Diksmuide toont, heeft de overheid met de bestaande wetten al mogelijkheden om tussenbeide te komen. Undercoveragenten doen vaststellingen, de neonazi's worden geïdentificeerd op de openbare weg en de organisatoren kunnen vervolgd worden. Zij hadden zelfs aangehouden kunnen worden door de onderzoeksrechter omdat racisme met (maximum) één jaar gevangenis gestraft kan worden, net de minimumgrens om een aanhoudingsmandaat te verlenen.

De burgemeester van de plaats waar het concert plaatsvindt, kan ook een samenscholingsverbod uitvaardigen als er op de openbare weg oproer is, of kwaadwillige samenschooling, of ernstige stoornis van de openbare rust en als daarbij een onmiddellijk gevaar dreigt voor de inwoners.

Het probleem is dat B&H de concerten geheim houdt. Maar zodra de eerste twee B&H-figuren zich in een gemeente vertonen, kan de burgemeester als hij dat als kwaadwillig aanziet en meent dat het problemen kan vormen voor zijn inwoners, een samenscholingsverbod uitvaardigen en alle ranzige nazifiguren laten oppakken.

Op haar beurt kan de politie ook op eigen houtje overgaan tot administratieve arrestaties op de openbare weg van B&H-adepten, als er 'redelijke gronden zijn dat iemand voorbereidingen treft om een misdrijf te plegen dat de openbare rust ernstig in gevaar brengt' of om 'een misdrijf te doen ophouden dat de openbare rust of openbare veiligheid ernstig in gevaar brengt'. Racisme en negationisme zijn onmiskenbaar misdrijven waaraan B&H zich schuldig maakt. De politie zou dus ook en zelfs autonoom buiten de concertzaal kunnen optreden.

Politie en parket kunnen ook - op basis van een ernstig vermoeden dat een racistisch misdrijf heeft plaatsgevonden - alle concertgangers bij het verlaten van de zaal oppakken en ondervragen. Dat zijn dan vijgen na Pasen, maar het kan leiden tot strafrechtelijke vervolging en heeft zeker een afraadend effect.

Ook de minister van Binnenlandse Zaken en de provinciegouverneur kunnen tussenbeide komen als de openbare orde verstoord wordt.

Ten slotte heeft België de mogelijkheid om personen die het land in willen voor B&H-concerten aan de grenzen tegen te houden. In 1997 werd een trein met Italianen tegengehouden die naar een betoging in Amsterdam tegen de Eurotop wilden. Waarom werden er nog geen controles uitgevoerd aan de Belgisch-Duitse grens bij B&H-concerten?

De belangrijkste vraag is of de overheid nog kan optreden als het concert al bezig is en iedereen al in de privézaal zit. Racisme is een misdrijf dat niet enkel op de openbare weg, maar ook in private ruimtes kan plaatsvinden. Uit beelden van een Duitse undercoveragent van een B&H-feestje in Bellegem en uit de vaststellingen van de undercoveragenten in Diksmuide blijkt dat het om racistische 'feestjes' gaat. Wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat er een misdrijf plaatsvindt, kan de onderzoeksrechter zelf ter plaatse gaan of een huiszoekingsbevel afleveren om er papieren, zaken en alle voorwerpen op te sporen die kunnen dienen tot bewijs van het racismedelict. Dat kan dus wel degelijk op het ogenblik dat het concert nog plaatsvindt.

Personen op wie bezwarende voorwerpen zijn aangetroffen, kunnen ondervraagd worden. Daarmee is het concert zelf nog niet opgedoekt tenzij er naar aanleiding van die huiszoeking zo'n amok ontstaat dat de bezoekers opgepakt kunnen worden.

Om een naziconcert in een privézaal te doen ophouden komt er - om alle juridisch dispuut te vermijden - het best een wetwijziging. Het wetsvoorstel van de CD&V'ers Terwingen en Schryvers is een goede piste. Zij willen de burgemeester de bevoegdheid geven om de samenschooling te verbieden in privézaal en de politie hiertegen laten optreden wanneer er 'redelijke gronden of vermoedens zijn' dat voorbereidingen worden getroffen om een racistisch of negationistisch misdrijf te plegen of om dit misdrijf tegen te gaan.

Het voordeel van dit wetsvoorstel is dat het mikt op zaken zoals de B&H-concerten en het de burgemeester de mogelijkheid geeft om die concerten te laten opdoeken. Terwingen en Schryvers gaan naar mijn mening wel een brug te ver als zij - zoals Van Deurzen - de politie de mogelijkheid willen geven om infiltratie of telefoontap toe te passen tegen B&H. Het valt moeilijk te verdedigen dat deze verregaande methoden, die op gespannen voet staan met de privacy en die enkel in geval van zware criminaliteit toegelaten zijn, ook op B&H worden toegepast. De maximale gevangenisstraf

op racisme is één jaar zodat strafrechtelijk niet van zware criminaliteit gesproken kan worden. Bijzondere methoden toelaten in dit geval zet de poort open zodat ze straks gemeengoed worden, ook in 'kleine' criminaliteit. Dat belet niet dat neonaziconcerten vanuit politiek oogpunt wel als een zware inbreuk op de democratie aangezien moeten worden. Een andere discussie is of de straffen voor racisme niet drastisch moeten worden verhoogd. Een andere mogelijke piste om komaf te maken met de discussie of een racistisch concert opgedoekt kan worden, vereist een aanpassing van de racismewet. Aan de wet zou toegevoegd kunnen worden dat de politie in een privézaal kan binnendringen als er een ernstig vermoeden is dat er racistische misdrijven worden gepleegd. Dergelijke bepalingen bestaan nu al inzake drugs, ontucht en speelholen. Wat zeker vermeden moet worden, zijn de andere denkpijlers die in de politiek circuleren zoals een nieuwe wet om organisaties te verbieden (Dewael) of de uitbreiding van de wet op de privémilieus (Vanvelthoven). België heeft op vlak van organisatievrijheid een liberale traditie en het is best deze te behouden. Rechtbanken of de regering toelaten organisaties te verbieden houdt het gevaar in dat dat wettelijke instrument ook gebruikt wordt tegen andere organisaties die het establishment niet aanstaan. De Liga voor Mensenrechten en de Juristenkrant wees die pijlers al af. Er zijn dus mogelijkheden om B&H te counteren en eenvoudige wetwijzigingen laten toe om het optreden van die groep in België onmogelijk te maken.

De Morgen, 2008.10.23, Raf Jespers

UP

'Ze hadden allang kunnen vluchten'

Asielkinderen wonen niet meer in gesloten centra, maar in open huis mét coach

De Brazilianen Daniel, Régilène en hun dochter Caroline, het eerste asielzoekersgezin dat in een open huis mocht wonen. 'Alleen een tv ontbreekt nog.'

Na jarenlang protest en internationale veroordelingen kreeg een uitgewezen Braziliaanse familie 'de primeur'. Daniel en Régilène moesten met hun dochtertje niet naar een gesloten centrum, maar wonen tegenwoordig in een open huis in Olsene. Zonder tralies maar mét coaches die hen constant begeleiden.

Via dit nieuwe systeem geeft minister van Migratie Annemie Turtelboom een antwoord op de striemende kritiek op het opsluiten van uitgewezen kinderen. "Ik kán vertrekken", zegt Daniel. "Maar ik wil niet naar de horror van een gesloten centrum."

Verscholen achter een oude kazerne aan een typische Vlaamse steenweg staan vier vermolmden huizen waar vroeger rijkswachters woonden. Ze stonden een tijdje te koop om het gat in de begroting te dichten, maar op de valreep besliste de regering om hier uitgewezen asielzoekers met kinderen een tijdelijke thuis te geven. Tegen eind dit jaar moeten er negen woningen klaar zijn voor de uitgewezen asielzoekers. In Tubize en Olsene, netjes verdeeld tussen de regio's. In niets lijken de huizen op de gesloten centra waar gezinnen met kinderen tot nu toe naartoe moesten. Her en der staan meubelen, er is speelgoed voor de kinderen én een weids uitzicht op het platteland.

Daniel, Régilène en hun veertien maanden oude dochter Caroline, het eerste gezin dat de kans kreeg om hier even te wonen, werden vorige week tijdens een politiecontrole van straat geplukt. "Bye Bye Belgique", lachten de agenten", zegt Daniel. Totaal in paniek werden ze nog dezelfde avond overgebracht naar de rijkswachtwoningen. Daar wachtten de coaches hen op en tekenden ze een vertrouwenscontract. In dat contract staat dat ze 'vrij' zijn, al houden die aanhalingstekens heel wat beperkingen in. Altijd moet er een volwassene thuis blijven, elke uitstap moeten ze melden aan hun coaches.

"Maar wij zijn geen babysitters of huisvrouwen," zegt Florence Nicaise Jacquemin, de Franstalige coach. "Ze hadden al lang kunnen vluchten", vult Kathleen Aerts, de Nederlandstalige coach, aan. "Vertrouwen, daar draait alles om. Mensen met kinderen hebben doorgaans een groot verantwoordelijkheidsgevoel. Daar spelen wij op in. Een moeder blijft een moeder, waar ze ook vandaan komt. Je kunt je blind staren op de diehards, op de mensen die weer onderduiken, maar daar kun je geen beleid rond bouwen."

Ondertussen proberen de coaches de terugkeer van de families zoveel mogelijk te vergemakkelijken. Zo rekent het gezin op het geld van de huurwaarborg van hun Brusselse appartement als startkapitaal in Brazilië. De familie woonde - zacht gezegd - niet echt riant in onze hoofdstad. "Er was één radiator voor het hele appartement, een bak die diende als douche en een keuken niet eens die naam waardig", zegt Nicaise. Voor dat appartement, weggelopen uit de handboeken over huisjesmelkerij, moesten ze maandelijks 570 euro op tafel leggen. Ze vreesden dat ze hun huurwaarborg nooit meer zouden terugzien, maar daar werken de coaches aan. Meteen toont de bemiddeling rond de huurwaarborg de grijze zone aan waarin de coaches constant zoeken naar oplossingen. Ze mogen de huisjesmelker zelf niet aangeven, maar wel signaleren bij de politie.

Het gezin krijgt voedselbonnen die ze kunnen inruilen bij de plaatselijke zelfstandigen, kan voor de oorontsteking van Caroline terecht bij de plaatselijke huisarts en nodigde zondag de hele familie op bezoek voor het middageten. Ze lijken opgelucht omdat ze hun kind het strikte regime van een gesloten centrum kunnen besparen. "Dit is een magnifiek project. Ik kan zelfs Braziliaans koken", lacht Régilène. "Alleen een tv ontbreekt nog", valt Daniel in. "En een stofzuiger voor mijn vrouw. Dan zou het leven een stuk sneller gaan."

De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) is duidelijk in de wolken met deze 'modelfamilie'. Ze zijn onzeker over hun toekomst, maar stribbelen op geen enkele manier tegen. "We zijn met ons gat in de boter gevallen", lacht Geert Verbauwhede (DVZ). Gisteravond strandde er een tweede familie, ditmaal uit Macedonië. Aerts: "Romazigeuners. Dat wordt een heel ander geval."

Daniel studeerde in Brazilië voor informaticus, maar kwam met dat diploma nauwelijks aan de bak. Drie jaar geleden ging hij aan de slag als op een werf in België. "Ik heb zelfs aan het Justitiepaleis gewerkt", zegt hij trots. In het begin verdiende hij 5 euro per uur, later 8 euro. Op het einde werkte hij vooral als schrijnwerker. Met die troef rekent hij erop dat hij snel kan terugkeren, mét papieren. Zijn patron liet al uitschijnen dat hij welkom is. Ook Régilène wil snel terugkeren: "Het onderwijs in Brazilië is een catastrofe." Maar eerst wacht volgende week dinsdag de terugvlucht.

De Morgen, 2008.10.23, Tine Peeters

[UP](#)

Een op de vijf huwelijken in België mogelijk schijnhuwelijk

Een op de vijf huwelijken in België is verdacht en zou een schijnhuwelijk kunnen zijn. Dat blijkt uit cijfers van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), zegt vtm vanavond in Het Nieuws. De DVZ onderzoekt momenteel 6.808 verdachte huwelijken, die gesloten zouden kunnen zijn om mensen aan papieren te helpen om ons land binnen te geraken. Het gaat om 5.030 voorgenomen en 1.778 reeds afgesloten huwelijken.

Multidisciplinaire aanpak

In totaal verwacht de DVZ in 2008 zowat 9.000 dossiers te onderzoeken, drie keer meer dan vijf jaar geleden, en zowat een vijfde van het totale aantal huwelijken dat in België wordt afgesloten.

Volgens Cid Catala van de DVZ zijn er twee verklaringen voor de cijfers.

"Enerzijds zijn er gewoon meer gevallen, meer potentiële schijnhuwelijken. Anderzijds streeft de DVZ naar een multidisciplinaire aanpak, wat betekent dat we samenwerken met lokale besturen, politiediensten en parketten, en met de ambtenaren van de burgerlijke stand", legt hij uit.

Marokko

Bij meer dan een derde van het aantal gevallen dat momenteel onderzocht wordt (2.303), komt een van de partners uit Marokko. Ook mensen en Turkije en Algerije zijn sterk vertegenwoordigd in de cijfers. (belga/odbs)

De Morgen, 2008.10.24

[UP](#)

'Een op de vijf huwelijken in België verdacht'

BRUSSEL - Een op de vijf huwelijken in België is verdacht en zou een schijnhuwelijk kunnen zijn. Dat blijkt uit cijfers van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), zegt VTM vrijdagavond in Het Nieuws.

De DVZ onderzoekt momenteel 6.808 verdachte huwelijken. De dienst wil nagaan hoeveel daarvan gesloten zouden kunnen zijn om mensen aan papieren te helpen om ons land binnen te geraken. Het gaat om 5.030 voorgenomen en 1.778 al afgesloten huwelijken.

In totaal verwacht de DVZ in 2008 zowat 9.000 dossiers te onderzoeken. Dat is drie keer meer dan vijf jaar geleden, en zowat een vijfde van het totale aantal huwelijken dat in België wordt afgesloten.

Volgens Cid Catala van de DVZ zijn er twee verklaringen voor de cijfers. 'Enerzijds zijn er gewoon meer gevallen, meer potentiële schijnhuwelijken. Anderzijds streeft de DVZ naar een multidisciplinaire aanpak, wat betekent dat we samenwerken met lokale besturen, politiediensten en parketten, en met de ambtenaren van de burgerlijke stand', legt hij uit.

Bij meer dan een derde van het aantal gevallen dat momenteel onderzocht wordt (2.303), komt een van de partners uit Marokko. Ook mensen en Turkije en Algerije zijn sterk vertegenwoordigd in de cijfers.

De Standaard, 2008.10.24, dsl

[UP](#)

Elf illegalen aangetroffen bij controles in regio Gent

GENT - Bij een Goliath-actie in de nacht van donderdag op vrijdag in het gerechtelijke arrondissement Gent zijn elf illegalen en 24 geseinde personen aangetroffen. Dat meldt de Gentse federale politie.

De actie had plaats tussen 18 uur en 5 uur op de belangrijkste verbindingswegen in de regio. De lokale en federale politie hadden 136 personeelsleden ingezet. Er werden controles uitgevoerd met anonieme en herkenbare politievoertuigen, zowel vaste als mobiele patrouilles. De actie kadert in de strijd tegen inbraken, ramkraken, car- en homejacking, illegale mensenhandel en drugshandel.

De politie controleerde 729 voertuigen en 418 personen. Vierentwintig van hen werden gezocht, onder meer voor illegaal verblijf. Twee personen werden ter beschikking gesteld van het parket, een derde vreemdeling werd bestuurlijk aangehouden omdat hij niet in het bezit was van de nodige verblijfsdocumenten.

Op de trein werden ook elf illegalen aangetroffen, die in kleine groepjes op weg waren naar parkings aan de E40.

De politie nam verder zes gram cocaïne en zeven gram heroïne in beslag. De agenten stelden drie processen-verbaal op voor rijden onder invloed van alcohol en lieten zeven rijbewijzen intrekken. wle

De Standaard, 2008.10.24

UP

Elke dag tot 192 asielzoekers op straat

Minister Arena weigert extra plaatsen te creëren, om zo druk te kunnen leggen op collega Turtelboom

De situatie in de open opvangcentra voor asielzoekers is dramatisch: dagelijks worden ruim 100 mensen geweigerd. Overheidsdienst Fedasil slaat alarm: 'Er moeten dringend maatregelen genomen worden opdat we alle mensen die daar recht op hebben, een bed kunnen bieden.'

BRUSSEL | Bevoegd minister van Maatschappelijke Integratie Marie Arena (PS) speelt de hete aardappel consequent door. 'Het is minister Annemie Turtelboom (Open Vld) van Migratie- en Asielbeleid die spoed moet zetten achter de nieuwe regularisatiecriteria om de uitstroom te verbeteren.' Lees: als we alle asielzoekers onderdak bieden, halen we de druk van de ketel om een regularisatie af te dwingen.

De open opvangcentra voor asielzoekers van Fedasil en het Rode Kruis tellen in totaal 15.600 plaatsen maar barsten al maanden uit hun voegen. De jongste tijd raakt de situatie evenwel oververhit. Sinds een kleine twee weken moet de dispatching van Fedasil dagelijks meer dan 100 dakloze asielzoekers weigeren, met pieken tot bijna 200. Afgelopen dinsdag waren dat er 192, woensdag 120, gisteren 95 (zie grafiek). Wie geen plaats kan bemachtigen, wordt zonder eten of drinken weggestuurd. Ook vrouwen met kinderen. Vinden ze geen slaapplek, dan wordt het de open hemel. Ook als het regent.

De toestand is zo dramatisch dat medewerkers van de dienst dispatching weigeren nog langer dat werk te doen. Ze worden moedeloos en depressief van de schrijnende toestanden, klinkt het. "De centra zitten overvol en de minister doet niets", aldus de werknemers. "Wij zijn geen onmenselijke gezinnen met kinderen op straat dumpen."

Mieke Candaele, woordvoester van Fedasil, bevestigt de opvallende stijging. "Wij slagen er niet meer in onze basisopdracht te vervullen, met name mensen de dag van hun asielaanvraag een plaats aan te bieden. De instroom neemt duidelijk toe. In het verleden bleven mensen al eens 'hangen', maar momenteel heeft iedereen die in een opvangcentrum zit een wettelijke reden om daar te zitten. Dat wordt dag na dag herbekeken door onze mensen."

De noodmaatregelen die voogdijminister Arena maanden terug heeft uitgevaardigd, volstaan niet. Het tijdelijke opvangcentrum in een oude kazerne in Lombardsijde is inmiddels opgedoekt. Het 'tentenkamp' achter het centrum van Broechem zit al maanden eivol en ook de 58 extra bedden in Bovigny zijn permanent bezet.

"Bedoeling is om de noodplaatsen nu te verhuizen naar andere centra, om de werknemers wat te ontlasten", vertelt Candaele. "De overcapaciteit laat zich ook binnen voelen. Zo worden ook huiswerkklassen opgedoekt en stijgt de spanning in de centra."

Toch wil Arena geen extra plaatsen voorzien. De overcapaciteit is immers deels het gevolg van het wijzigende asielbeleid. Ongeveer één op de vier asielzoekers die in de centra van Fedasil en het Rode Kruis verblijven, is een uitgeprocedeerde die een bevel tot uitwijzing aanvecht voor de Raad van State, in afwachting van de rondzendbrief van minister Turtelboom met de nieuwe regularisatiecriteria.

"Het is met andere woorden minister Turtelboom die de hete aardappel aan ons doorspeelt en niet omgekeerd", reageert Herlinde Martens, woordvoester van Arena. "Zolang er geen haast wordt gezet achter de nieuwe regularisatiecriteria, zal er altijd een overbezetting zijn."

De minister vindt het "bijzonder erg" dat er nog dagelijks mensen geweigerd moeten worden, maar kan het probleem niet verhelpen zolang het regeerakkoord niet wordt uitgevoerd. "We doen ons best via noodoplossingen, en we proberen om de uitstroom te verbeteren. Meer kunnen we momenteel niet doen."

Volgens Groen!-senator Freya Piryns worden asielzoekers die uit de boot vallen als drukkingsmiddel gebruikt, en dat kan volgens haar niet. "Een groep mensen wordt als pasmunt gebruikt tussen twee ministers. Hier moet iets aan gedaan worden."

De Morgen, 2008.10.24, Marjan Justaert en Bart Eeckhout

UP

Illegaliteit mag niet beloond worden

De regering slaagt er maar niet in een akkoord te bereiken over nieuwe regularisatiecriteria. U weet waarover het gaat. Er zijn veel mensen in het land die eigenlijk niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning. Via een regularisatie kunnen zij in bepaalde gevallen toch aan de nodige documenten komen om hier te blijven.

Voor een goed begrip: de bevoegde minister kan dit nu ook al doen. En doet dat ook. Meer dan 10.000 vreemdelingen profiteren jaarlijks van deze mogelijkheid. Tussen haakjes: in de tijd dat de Vlaamse socialist Johan Vande Lanotte minister van Binnenlandse Zaken was en als dusdanig verantwoordelijk voor de individuele regularisaties, waren dat er ten hoogste een paar honderd per jaar...

Goed, er bestaat dus op dit ogenblik al een regularisatieregeling. Waarom beloofde minister Annemie Turtelboom dan een nieuwe rondzendbrief? Dat heeft te maken met de vrije beslissingsmacht van de minister. Momenteel bestaan er geen objectieve criteria om iemand een regularisatie toe te kennen of te weigeren. De minister geniet op dit stuk een grote vrijheid. Sleutelbegrip is "humanitaire redenen", iets wat op alles en nog wat kan slaan.

Vandaar het voorstel van Annemie Turtelboom om een soort van puntensysteem op poten te zetten dat de lokale verankering meet: wie werk heeft, krijgt 20 punten, schoolgaande kinderen zijn goed voor 10 punten, kennis van de landstaal ook, enz... In totaal zou men minstens 70 punten moeten scoren om in aanmerking te komen voor regularisatie.

En toen begon het spel. Volgens cdH en PS waren de criteria van Turtelboom veel te streng. Er konden niet genoeg mensen van genieten. Beide partijen zijn immers gewonnen voor een massale regularisatie. In feite willen zij een tweede collectieve regularisatiegolf, zoals er in 2000 eentje plaatsvond. Alleen mag het nu zo niet genoemd worden, omdat Europa daar tegen is. Maar in de praktijk komt het wel op hetzelfde neer. Volgens eensluidende indiscreties mikken Elio Di Rupo en Joëlle Milquet op 95.000 nieuwe verblijfsvergunningen.

Open Vld, CD&V en MR gaan natuurlijk niet akkoord. Temeer omdat PS en cdH regularisatie ook mogelijk willen maken voor mensen die hier nooit legaal hebben verbleven. Een standpunt dat we kunnen onderschrijven. Het kan niet zijn dat mensen die de wet omzeilen, worden beloond, terwijl anderen, die braaf de regeltjes hebben gevolgd, ondertussen zijn uitgewezen en misschien weer in hun thuisland zitten. Respect voor een democratisch gestemde wet is de hoeksteen van een rechtsstaat.

Enfin, PS en cdH zien dat anders en halen nu chantagemiddelen boven om Annemie Turtelboom van mening te doen veranderen. PS-minister Marie Arena laat bijvoorbeeld bewust uitgeprocedeerden én geregulariseerden gewoon in asielcentra zitten zodat die overvol lopen, om vervolgens doodleuk van Turtelboom "een oplossing" te eisen. Versta: regulariseer die mensen, dan komen er bedden vrij.

Een politiek compromis ligt niet meteen in het verschiet. Geen enkele partij wil vóór de verkiezingen van juni 2009 gezichtsverlies lijden. Ondertussen is bij veel mensen natuurlijk wel (valse) hoop gewekt met de aankondiging van een nieuwe regularisatieregeling. Niet in het minst door cdHvicepremier Joëlle Milquet, die haar steun is gaan betuigen aan - illegale - hongerstakers.

Gazet van Antwerpen, 2008.10.24, Paul GEUDENS

UP

Jeroen Meus tot held van neonazi's gebombardeerd

In de volgende uitzending van Plat Préféré, het kookprogramma van Jeroen Meus op Canvas, bereidt de Leuvense kok het favoriete gerecht van Adolf Hitler. En dat valt niet in goede aarde bij de vereniging van Belgische politieke gevangenen en de Joodse gemeenschap.

In de uitzending van dinsdag 28 oktober trekt Jeroen Meus naar het Duitse Beieren. Daar, met uitzicht op het Adelaarsnest ofte het Beierse hoofdkwartier van Hitler, bereidt Meus forel met botersaus, het favoriete gerecht van de Führer tot een "succulent feestmaal".

Francois De Coster, voorzitter van de vereniging van Belgische politieke gevangenen, reageert verbolgen. "Wat wij hebben meegemaakt zullen we nooit vergeten. Iedereen die een dierbare verloren heeft aan de nazi-barbarij of de concentratiekampen zelf heeft meegemaakt, is onthutst dat Canvas hieraan ruimte besteedt."

De Coster werd zelf gedeporteerd naar Buchenwald, samen met zijn vader en broer. Die overleefden het kamp niet. "Het

hongerrantsoen in het Fort van Breendonk bestond uit 3 tassen koffie en 100 gram brood per dag. Dat de topchef tijd besteedt aan het opwaarderen van dat menu", aldus De Coster.

Bezorgd over banalisering

Michael Freilich, hoofdredacteur van Joods Actueel, maakt zich naar eigen zeggen vooral zorgen over de banalisering van figuren als Hitler. Vooral bij de jongere generatie kan dat problematisch worden. Ook het feit dat neonazi's nu al reikhalzend uitkijken naar de uitzending baart hem zorgen.

"Onze journalisten hebben vernomen dat neonaziwebsites volop reclame maken voor het Canvas-programma en chef Meus tot lokale held hebben gebombardeerd", zegt hoofdredacteur Freilich.

Toch ziet Freilich geen kwaad opzet achter de keuze van Meus. "Het gaat eerder om naïviteit en het niet inzien van de historische en emotionele beladenheid van de Holocaust voor de overlevenden", verklaart hij.

Gerecht van Dutroux

"Indien Meus het gerecht zou aankondigen dat Marc Dutroux klaarmaakte nadat hij An en Eefje had vermoord, zou het protest ongekend zijn. Maar omdat hij zich van de beladenheid hiervan bewust is zal hij dit natuurlijk nooit doen", aldus nog Michael Freilich.

Hugo van Minnebruggen, directeur van WOII-website verzet.org noemt het programma "geheel smakeloos". "Jeroen mag dan wel de meeste keukengeheimen onder de knie hebben, maar van de geschiedenis weet hij niet veel. Op Hitlers dagelijkse 'menukaart' stonden trouwens ook heel wat andere gerechten, zoals 'doodgeslagen Jood' en 'gecastreerde homoseksueel', aldus van Minnebruggen.

Knack, 2008.10.24

UP

Open centra weigeren 35 asielzoekers per dag

Per dag moeten de open asielcentra 35 asielzoekers weigeren. Die moeten naar de thuislozenzorg of in tenten en containers, waar ze gemiddeld zes dagen verblijven tot er voor hen een plaatsje is. Dat zegde minister van Maatschappelijke Integratie Marie Arena (PS) tijdens het vragenuurtje.

De open asielcentra tellen 15.900 plaatsen, maar die zitten vol. Volgens Open Vld en MR komt dit omdat te veel mensen in die centra zitten die er niet thuishoren. 34 procent van de bewoners zijn uitgeprocedeerde asielzoekers, illegalen die eigenlijk uit het land verwijderd zouden moeten worden. Liefst 883 bewoners zijn Europeanen, terwijl je in Europa geen asiel meer kan vragen. 7 procent is al geregulariseerd en zij kunnen ook weg en dan heb je nog eens 7,5 procent illegalen met kinderen.

Overvol

Volgens Xavier Baeselen (MR) hoort de helft van de bewoners niet thuis in die open centra, die alleen voor asielzoekers bedoeld zijn. De helft kan onmiddellijk worden verwijderd, maar Arena weigert dat omdat ze zo probeert om haar collega Annemie Turtelboom (Open Vld) tot een circulaire over de regularisatie van illegalen te dwingen, zo stellen de liberalen.

Minister Arena zegde donderdag dat het uitblijven van een circulaire om illegalen te regulariseren, de traagheid van de raad van state, het feit dat asielzoekers geen financiële steun meer krijgen, maakt dat de centra overvol zitten. Ze heeft 250 tijdelijke plaatsen extra gecreëerd en wacht verder de regularisatiecirculaire van haar collega Turtelboom af.

Gazet van Antwerpen, 2008.10.24, JDW

UP

Turtelboom waagt gok

WAAROM AANPAK ILLEGALEN HET VOORDEEL VAN DE TWIJFEL VERDIENT

> Eerste gezinnen zonder papieren kregen coach > Goed dat kinderen niet meer worden opgesloten > Belgisch model verschilt van voorbeeld Australië

De eerste gezinnen zonder papieren zijn ondergebracht in de alternatieve opvang zonder vrijheidsbeperking, die de vroegere opsluiting in gesloten centra vervangt (zie DS van 23 september). Een coach van de Dienst Vreemdelingenzaken is voortdurend in hun nabijheid om de terugkeer van deze gezinnen te vergemakkelijken en alle praktische obstakels voor die 'vrijwillige' terugkeer weg te werken.

De federale minister van Migratie- en Asielbeleid, Annemie Turtelboom (VLD), steekt daarmee haar nek uit: zowel links als rechts staan te roepen dat het op een mislukking kan of zal uitdraaien. Rechts vindt het niet kunnen dat gezinnen zonder papieren met zachte hand worden aangepakt en voorspelt dat er velen uit de vrije opvang zullen weggelopen.

Links is ook bang dat die gezinnen dat zullen doen, en dat daaruit verkeerde conclusies zullen worden getrokken, namelijk: dat opsluiting toch de enige mogelijkheid is.

Maar wat is het alternatief? Turtelboom is bevoegd voor de asielaanvragen en de uitwijzingen. Het werk van de Dienst Vreemdelingenzaken valt onder haar voogdij. Die dienst beslist over wie in het land mag blijven, en leidt de uitwijzingen van de anderen. In afwachting van hun uitwijzing worden mensen zonder papieren vaak naar een gesloten centrum gebracht. Dat daar de afgelopen jaren ook tientallen kinderen naartoe werden gestuurd, stuitte op veelvuldige kritiek. Turtelboom beloofde aan die praktijk een eind te stellen. Wat ze bij deze dus doet. Daarom verdient deze nieuwe aanpak hoe ook het voordeel van de twijfel.

Bij de lancering van dit proefproject verwees de minister steevast naar het 'Australische model', waarbij gezinnen niet worden opgesloten, maar wel ondersteund en begeleid. In het voorjaar was de Australische projectleider Grant Mitchell hier, om uit te leggen hoe ze dit heikele probleem 'down under' aanpakken.

Vandaag leidt de man de International Detention Coalition, een koepel van ngo's die zich bekommeren om vluchtelingen die worden opgesloten en uitgewezen. Hij volgt met argusogen wat er in ons land nu gebeurt en zegt: 'Wat minister Turtelboom nu uitvoert, is niet het Australische model. Ik hoor haar dat dan ook niet graag zeggen.' Grant heeft haar al een brief geschreven om te protesteren tegen de onterechte vergelijking, maar hij heeft nog geen antwoord gekregen.

Wat is het verschil? Duidelijk, zegt Grant: 'In Australië krijgen nieuwkomers meteen na aankomst of nadat ze zijn ontdekt door de politie, een coach. Deze begeleidt hen in hun hele traject, tot ze asiel krijgen of een afwijzing. Van de meer dan 800 mensen die zo werden opgevangen in Australië, kreeg de helft een visum en heeft 45 procent het land vrijwillig verlaten. Slechts een kleine minderheid van 24 mensen is ondergedoken.'

'Het verschil met België is dat de gezinnen die nu bij jullie in de nieuwe opvang terechtkomen, geen keus meer hebben. Ze kunnen geen procedure meer starten, ze worden met zachte dwang naar de uitgang geleid. Ze zitten dan wel in een mooi opvanghuis, maar het is niet de plek die centraal staat in de Australische aanpak. Wel de coach, die onpartijdig is en zo het vertrouwen van de nieuwkomers kan winnen. Wat er ook gebeurt, de coach heeft het beste met hen voor. Terwijl de coaches in België werknemers zijn van de dienst die de mensen het land uitzet.'

Grant wijst erop dat dit Belgische proefproject veel weg heeft van een proefproject in Groot-Brittannië, dat mensen die het land uitmoesten, in open huizen opving. Vorige maand werd dat 'Millbank'-project in Kent afgeblazen, wegens te veel mislukkingen.

Grant: 'Na drie maanden was er nog geen enkele familie toegetreden tot het project. Toen er eindelijk wel gezinnen werden ondergebracht, bleek dat sommigen onder hen om allerlei redenen niet eens teruggestuurd konden worden. Anderen liepen weg, omdat ze geen vertrouwen hadden in het project. Sommigen werden ruw uit het hun gewone omgeving geplukt en waren daardoor te getraumatiseerd om nog vertrouwen te hebben.'

Vraag is of dat bij ons ook zo gaat lopen. Het eerste gezin, een jong stel uit Brazilië met een baby, reageert positief. Maar één zwaluw maakt de lente nog niet. Bovendien zegt dit gezin dat ze vast van plan zijn om terug te komen, met de juiste papieren, hopen ze.

Medewerkers van de vzw Vluchtelingenwerk Vlaanderen houden hun hart vast. Pieter Stockmans: 'Wij zouden niets liever willen dan dat dit lukt. Wij willen absoluut niet dat het fout gaat en dan men dan weer opteert voor opsluiting van gezinnen. Maar hoe zullen gezinnen reageren die al lang in dit land zijn, en opgroeiende kinderen hebben? Of gezinnen die terugmoeten naar een land waar het nog niet veilig is?'

Vluchtelingenwerk dringt erop aan dat al veel vroeger aan asielzoekers een coach wordt toegewezen, die hen langer en beter kan begeleiden. 'Bijvoorbeeld al in de opvangcentra van Fedasil. Maar die vallen onder de federale minister van Integratie Marie Arena (PS), en zij wil hier voorlopig niet aan meewerken.'

De Standaard, 2008.10.24, Veerle Beel

UP

REAGEER!